

EL

EL

EL

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

Βρυξέλλες, 13.7.2009
COM(2009) 362 τελικό

2009/0099 (COD)

Πρόταση

ΟΔΗΓΙΑ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

για την τροποποίηση των οδηγιών 2006/48/ΕΚ και 2006/49/ΕΚ όσον αφορά τις κεφαλαιακές απαιτήσεις για το χαρτοφυλάκιο συναλλαγών και για τις πράξεις επανατιτλοποίησης, και τον εποπτικό έλεγχο των μισθολογικών πολιτικών

SEC(2009) 974 final

SEC(2009) 975 final

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

1. ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ

Τον Ιούνιο του 2006 θεσπίστηκε ένα νέο πλαίσιο για τις κεφαλαιακές απαιτήσεις, βασισμένο στο αναθεωρημένο διεθνές ρυθμιστικό πλαίσιο για την επάρκεια κεφαλαίων «Βασιλεία II», γνωστό ως οδηγίες περί κεφαλαιακών απαιτήσεων: περιλαμβάνει την οδηγία 2006/48/ΕΚ σχετικά με την ανάληψη και την άσκηση δραστηριότητας πιστωτικών ιδρυμάτων (αναδιατύπωση) και την οδηγία 2006/49/ΕΚ για την επάρκεια των ιδίων κεφαλαίων των επιχειρήσεων επενδύσεων και των πιστωτικών ιδρυμάτων (αναδιατύπωση).

Αναγνωρίζεται ευρέως ότι απαιτείται περαιτέρω ρυθμιστική μεταρρύθμιση για την αντιμετώπιση των αδυναμιών του ρυθμιστικού πλαισίου της επάρκειας κεφαλαίων και της διαχείρισης των κινδύνων των χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων που συνέβαλαν στην αναταραχή που προκλήθηκε στις παγκόσμιες χρηματοπιστωτικές αγορές. Στο πλαίσιο της προσπάθειά της για την αντιμετώπιση της χρηματοπιστωτικής κρίσης, η Επιτροπή ανέθεσε τον Νοέμβριο του 2008 σε ομάδα υψηλού επιπέδου, υπό την προεδρία του κ. Jacques de Larosière, να προτείνει συστάσεις για τη μεταρρύθμιση της ευρωπαϊκής χρηματοπιστωτικής εποπτείας και ρύθμισης. Οι τριάντα μία συστάσεις¹ της ομάδας de Larosière αποτελούν μια ευρεία δέσμη προτάσεων για τη βελτίωση του ρυθμιστικού και εποπτικού πλαισίου. Όσον αφορά τη διάρθρωση των αμοιβών, η έκθεση Larosière συνιστά την εναρμόνιση των κινήτρων όσον αφορά τις αμοιβές με τα συμφέροντα των μετόχων και τη μακροπρόθεσμη κερδοφορία, βασίζοντας τη δομή των καθεστώτων αμοιβών του χρηματοπιστωτικού τομέα στις αρχές ότι οι πρόσθετες αμοιβές πρέπει να αντικατοπτρίζουν ετήσιες επιδόσεις, δεν πρέπει να είναι εγγυημένες και ότι η αξιολόγηση των πρόσθετων αμοιβών πρέπει να εντάσσεται σε πολυετές πλαίσιο, κατανέμοντας τις καταβολές των πρόσθετων αμοιβών σε ολόκληρο τον κύκλο της οικονομικής δραστηριότητας της εταιρείας.²

Με βάση τις συστάσεις της ομάδας de Larosière, η Επιτροπή, στην ανακοίνωσή της με τίτλο «Η υλοποίηση της ευρωπαϊκής ανάκαμψης» για το εαρινό Ευρωπαϊκό Συμβούλιο της 4ης Μαρτίου 2009³, καθόρισε ένα φιλόδοξο πρόγραμμα μεταρρύθμισης των χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών. Η παρούσα πρόταση είναι ένα από τα πολλά μέτρα που έχει ήδη λάβει η Επιτροπή για την υλοποίηση του εν λόγω προγράμματος.

Η ανακοίνωση ανέφερε ότι η πρόταση για την αναθεώρηση των οδηγιών περί κεφαλαιακών απαιτήσεων που θα υποβληθεί από τον Επιτροπή τον Ιούνιο του 2009:

- θα περιλαμβάνει διατάξεις για την ενίσχυση των κεφαλαιακών απαιτήσεων για τα περιουσιακά στοιχεία που κατέχουν οι τράπεζες στο χαρτοφυλάκιο συναλλαγών για βραχυπρόθεσμη επαναπώληση·
- θα αναβαθμίσει τις κεφαλαιακές απαιτήσεις για τις πολύπλοκες πράξεις τιτλοποίησης, τόσο στο τραπεζικό χαρτοφυλάκιο όσο και στο χαρτοφυλάκιο συναλλαγών· και

¹ http://ec.europa.eu/internal_market/finances/docs/de_larosiere_report_en.pdf

² Σύσταση 11.

³ http://ec.europa.eu/commission_barroso/president/pdf/press_20090304_en.pdf

- θα επιτρέψει στους εποπτικούς φορείς να επιβάλλουν χρηματικές κυρώσεις στα χρηματοπιστωτικά ιδρύματα των οποίων οι μισθολογικές πολιτικές κρίνεται ότι δημιουργούν μη αποδεκτό κίνδυνο.

Παρόμοιοι στόχοι συμφωνήθηκαν επίσης από τους ηγέτες της Ομάδας των 20 στη σύνοδο κορυφής που πραγματοποιήθηκε στο Λονδίνο στις 2 Απριλίου 2009. Στη διακήρυξη για την ενίσχυση του χρηματοπιστωτικού συστήματος⁴ εξαγγέλλεται συμφωνία για τη λήψη μέτρων, μόλις διασφαλισθεί η ανάκαμψη, με στόχο τη βελτίωση της ποιότητας, της ποσότητας και της διεθνούς συνεκτικότητας των κεφαλαίων στο τραπεζικό σύστημα· και για την έγκριση και την εφαρμογή των αρχών του φόρουμ για τη χρηματοπιστωτική σταθερότητα (ΦΧΣ) σχετικά με τις αποδοχές και τις αμοιβές και τη στήριξη βιώσιμων μισθολογικών καθεστώτων.⁵

Την ίδια ημερομηνία το φόρουμ για τη χρηματοπιστωτική σταθερότητα δημοσίευσε έκθεση με τίτλο «Αντιμετώπιση της προκυκλικότητας στο χρηματοπιστωτικό σύστημα και αρχές ορθών πρακτικών αμοιβής στον χρηματοπιστωτικό τομέα»,⁶ με στόχο την εναρμόνιση των κινήτρων των εργαζομένων με τη μακροπρόθεσμη κερδοφορία της επιχείρησης.

Στην έκθεση του ΦΧΣ για την αντιμετώπιση της προκυκλικότητας περιλαμβάνονται συστάσεις για τη μείωση της προκυκλικότητας, οι οποίες καλύπτουν τρεις τομείς: το πλαίσιο που εφαρμόζεται στα τραπεζικά κεφάλαια, τις διατάξεις περί ζημιών από τραπεζικά δάνεια, τη μόχλευση και την αποτίμηση. Η Επιτροπή της Βασιλείας για την Τραπεζική Εποπτεία εξέδωσε συστάσεις ώστε να μειωθεί ο κίνδυνος ενίσχυσης της μετάδοσης των διαταραχών από τον χρηματοπιστωτικό τομέα στην πραγματική οικονομία λόγω του ρυθμιστικού πλαισίου για την επάρκεια κεφαλαίων. Σε αυτές περιλαμβάνονται προτάσεις για τη μείωση της εξάρτησης από κυκλικές εκτιμήσεις κεφαλαίων βασισμένες σε «δυναμική ζημία» (VAR) και τη βελτίωση της κάλυψης του κινδύνου για τα μέσα επανατιλοποίησης και του κινδύνου αθέτησης καθώς και του κινδύνου μεταβολής της διαβάθμισης για τα μη τιλοποιημένα πιστωτικά προϊόντα. Για τη στήριξη των συστάσεων του ΦΧΣ και της Ομάδας των 20 η Επιτροπή της Βασιλείας επεξεργάζεται λεπτομερέστερες αλλαγές των υφιστάμενων κανόνων σύμφωνα με χρονοδιάγραμμα που θέσπισε η Ομάδα των 20.

Οι αρχές του ΦΧΣ σχετικά με τις ορθές μισθολογικές πρακτικές συνίστανται στην αποτελεσματική διαχείριση των αμοιβών και στην προσαρμογή τους σε όλους τους τύπους κινδύνου, στη συμμετρία των αμοιβών προς τα αποτελέσματα των κινδύνων και στον συνυπολογισμό του χρονικού ορίζοντα των κινδύνων. Συνιστάται επίσης η ενίσχυση της εφαρμογής των αρχών από τις επιχειρήσεις μέσω εποπτείας.

Η Επιτροπή έκανε το πρώτο βήμα προς την κατεύθυνση της αντιμετώπισης των προβλημάτων που ανακύπτουν από την κακή διάρθρωση των αμοιβών όταν εξέδωσε, στις 30 Απριλίου 2009, συστάσεις όσον αφορά το καθεστώς αποδοχών των διοικητικών στελεχών των εισηγμένων εταιρειών⁷ και σχετικά με τις πολιτικές αποδοχών στον τομέα των χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών.⁸ Η ανακοίνωση που συνόδευε τις συστάσεις αναφέρει ότι οι

⁴ http://www.g20.org/Documents/Fin_Deps_Fin_Reg_Annex_020409_-_1615_final.pdf

⁵ Οι ευρωπαϊκοί ηγέτες εξέφρασαν τη στήριξή τους στα εν λόγω μέτρα στο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο που πραγματοποιήθηκε στις 19-20 Μαρτίου 2009.

⁶ http://www.fsforum.org/publications/r_0904a.pdf

⁷ Σύσταση της Επιτροπής που συμπληρώνει τις συστάσεις 2004/913/EK και 2005/162/EK όσον αφορά το καθεστώς αποδοχών των διοικητικών στελεχών των εισηγμένων εταιρειών (C(2009)3177/2).

⁸ Σύσταση της Επιτροπής σχετικά με τις πολιτικές αποδοχών στον τομέα των χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών (C(2009)3159/2).

οδηγίες περί κεφαλαιακών απαιτήσεων θα τροποποιηθούν ώστε να υπαχθούν στο πεδίο του εποπτικού ελέγχου οι ρυθμίσεις για τις αποδοχές στις τράπεζες και στις επιχειρήσεις επενδύσεων.

Η επιτροπή ευρωπαϊκών αρχών τραπεζικής εποπτείας (CEBS) εκπόνησε επίσης αρχές για τις μισθολογικές πολιτικές, οι οποίες δημοσιεύθηκαν στις 20 Απριλίου 2009. Το πεδίο εφαρμογής των αρχών καλύπτει τις μισθολογικές πολιτικές που εφαρμόζονται στο σύνολο ενός οργανισμού· οι αρχές επικεντρώνονται σε βασικές πτυχές, όπως η εναρμόνιση των εταιρικών και των ατομικών στόχων, η διακυβέρνηση σε σχέση με την εποπτεία και τη λήψη αποφάσεων, η μέτρηση των επιδόσεων και τα είδη των αμοιβών.

Σκοπός της παρούσας πρότασης είναι να υλοποιήσει τις δεσμεύσεις που περιγράφονται στην ανακοίνωση της Επιτροπής της 4ης Μαρτίου και είναι συνεπής με τους υψηλού επιπέδου διεθνείς στόχους τους οποίους ενέκριναν οι ηγέτες της Ομάδας των 20.

Τέλος, σύμφωνα με τις υποχρεώσεις που περιγράφονται στην ανακοίνωση της 4ης Μαρτίου, η Επιτροπή θα προτείνει, τον Οκτώβριο του 2009, περαιτέρω τροποποιήσεις των οδηγιών περί κεφαλαιακών απαιτήσεων για την αντιμετώπιση του κινδύνου ρευστότητας και της υπερβολικής μόχλευσης, τη θέσπιση διατάξεων για τον δυναμικό σχηματισμό κεφαλαιακών αποθεματικών, την κατάργηση των εθνικών εναλλακτικών επιλογών και διακριτικών ευχερειών και την επίτευξη προόδου προς την κατεύθυνση της θέσπισης ενός κοινού συνόλου κανόνων.

2. ΔΗΜΟΣΙΑ ΔΙΑΒΟΥΛΕΥΣΗ

Από τις 25 Μαρτίου έως τις 29 Απριλίου 2009 πραγματοποιήθηκε ανοικτή διαβούλευση μέσω του Διαδικτύου σχετικά με τα προτεινόμενα σχέδια αναθεώρησης των διατάξεων για το χαρτοφυλάκιο συναλλαγών και την τιτλοποίηση. Δόθηκαν δεκαοκτώ απαντήσεις.

Οι απαντήσεις υποστήριζαν γενικά τους στόχους των σχεδίων προτάσεων της Επιτροπής. Ορισμένοι συμμετέχοντες στη διαβούλευση εξέφρασαν ανησυχίες ότι η προσέγγιση όσον αφορά τις πράξεις επανατιτλοποίησης δεν ήταν επαρκώς στοχοθετημένη. Ωστόσο, οι ανησυχίες αυτές οφείλονταν στην υπόθεση ότι πρόθεση της Επιτροπής είναι να επιβάλει ουσιαστικά γενική απαγόρευση, απαιτώντας την αφαίρεση από το κεφάλαιο όλων των πράξεων επανατιτλοποίησης. Η πρόθεση της Επιτροπής δεν είναι αυτή, όπως κατέστη σαφές από τροποποιήσεις που εκφράζουν μια πιο διαφοροποιημένη προσέγγιση.

Χωριστή δημόσια διαβούλευση μέσω του Διαδικτύου σχετικά με το προτεινόμενο σχέδιο διατάξεων για την πολιτική αποδοχών πραγματοποιήθηκε από τις 29 Απριλίου έως τις 6 Μαΐου 2009 στον δικτυακό τόπο της ΓΔ MARKT. Δόθηκαν είκοσι τρεις απαντήσεις από χρηματοπιστωτικά ιδρύματα και εκπροσώπους του κλάδου, κράτη μέλη και ρυθμιστικές αρχές.

Οι περισσότεροι συμμετέχοντες στη διαβούλευση εξέφρασαν τη στήριξή τους στην αρχή ότι οι μισθολογικές πολιτικές στον τραπεζικό τομέα πρέπει να είναι συνεπείς προς την ορθή και αποτελεσματική διαχείριση των κινδύνων και ότι το στοιχείο αυτό πρέπει να υπαχθεί στο πεδίο της εποπτικής αξιολόγησης βάσει των οδηγιών περί κεφαλαιακών απαιτήσεων.

Ορισμένοι εξέφρασαν την ανησυχία ότι, επειδή οι μισθολογικές πολιτικές και πρακτικές είναι προσαρμοσμένες στη δομή και στο επιχειρηματικό μοντέλο κάθε ιδρύματος, οι αρχές που προβλέπονται στις οδηγίες περί κεφαλαιακών απαιτήσεων δεν πρέπει να είναι υπερβολικά

περιοριστικές. Η Επιτροπή πιστεύει ότι το κείμενο επιτρέπει την αναγκαία ευελιξία απαιτώντας από τις επιχειρήσεις να συμμορφώνονται προς τις αρχές κατά τρόπο ενδεδειγμένο για το μέγεθος, την εσωτερική οργάνωση και τη φύση τους, το αντικείμενο και την πολυπλοκότητα των δραστηριοτήτων τους. Επιπλέον, άλλοι συμμετέχοντες στη διαβούλευση εξέφρασαν την ανησυχία ότι η ένταξη των αμοιβών υπαλλήλων, εκτός των διευθυντικών στελεχών, στο πεδίο του εποπτικού ελέγχου μπορεί να έχει δυσμενή αντίκτυπο στις συλλογικές συμβάσεις εργασίας που ισχύουν στις τράπεζες και στις επιχειρήσεις επενδύσεων για υπαλλήλους που δεν κατέχουν διευθυντικές θέσεις.

3. ΕΚΤΙΜΗΣΗ ΕΠΙΠΤΩΣΕΩΝ

Συνολικά αξιολογήθηκαν δεκατέσσερις διαφορετικές επιλογές πολιτικής. Στη σύνοψη που ακολουθεί περιγράφεται η προτιμώμενη επιλογή πολιτικής και οι αναμενόμενες επιπτώσεις της.

Χαρτοφυλάκιο συναλλαγών

Σε σχέση με τις κεφαλαιακές απαιτήσεις για τα τραπεζικά χαρτοφυλάκια συναλλαγών, θα θεσπισθούν οι ακόλουθες στοχευμένες τροποποιήσεις, που είναι εναρμονισμένες με τις προτάσεις της Επιτροπής της Βασιλείας:

- Προσθήκη στο κανονικό μοντέλο της VAR επιπλέον κεφαλαιακών αποθεμάτων ασφαλείας βάσει σεναρίου κρίσης στο μοντέλο δυνητικής ζημίας (VAR) . Η αλλαγή αυτή αναμένεται να διπλασιάσει σχεδόν τις ισχύουσες κεφαλαιακές απαιτήσεις για το χαρτοφυλάκιο συναλλαγών.
- Επέκταση της υφιστάμενης κεφαλαιακής απαίτησης για τον κίνδυνο αφερεγγυότητας στο χαρτοφυλάκιο συναλλαγών ώστε να αποτυπώνει ζημίες εκτός της αδυναμίας πληρωμής του εκδότη, π.χ. μείωση πιστοληπτικής αξιολόγησης, για να ληφθεί υπόψη το γεγονός ότι οι πρόσφατες ζημίες σε σχέση με διαπραγμάτευση χρεωστικών τίτλων δεν αφορούσαν τις περισσότερες φορές πραγματική αδυναμία πληρωμής των εκδοτών. Οι συνέπειες της αλλαγής αυτής θα εξαρτηθούν από τη σύνθεση των χαρτοφυλακίων των τραπεζών στις συνθήκες που θα δημιουργηθούν μετά την κρίση.
- Θεμελίωση της κεφαλαιακής απαίτησης για τις θέσεις τιλοποίησης στο χαρτοφυλάκιο συναλλαγών στους υφιστάμενους απλούς συντελεστές στάθμισης κινδύνου του χαρτοφυλακίου τραπεζικών συναλλαγών. Και πάλι, οι συνέπειες της αλλαγής αυτής θα εξαρτηθούν από τη σύνθεση των χαρτοφυλακίων των τραπεζών στις συνθήκες που θα δημιουργηθούν μετά την κρίση.

Γενικά, οι τράπεζες τείνουν να διατηρούν επίπεδα κεφαλαίου σύμφωνα με εσωτερικά τεθέντες «στόχους», τα οποία μπορεί να συνεπάγονται υψηλότερα επίπεδα κεφαλαίου από τα απαιτούμενα βάσει των ελάχιστων κεφαλαιακών απαιτήσεων. Επομένως, δεν είναι εύκολο να εκτιμηθεί πόσο πρόσθετο κεφάλαιο θα πρέπει να συγκεντρώσουν οι τράπεζες προκειμένου να συμμορφωθούν προς τις προτεινόμενες τροποποιήσεις. Η αύξηση του ελάχιστου απαιτούμενου κεφαλαίου μπορεί να απορροφηθεί εν μέρει από τα υπάρχοντα κεφαλαιακά αποθέματα ασφαλείας. Για παράδειγμα, ο συνολικός συντελεστής φερεγγυότητας για μεγάλα χρηματοπιστωτικά ιδρύματα της ευρωζώνης στο τέλος του πρώτου εξαμήνου του 2008 ήταν κατά μέσο όρο 11,4%, πράγμα που υποδηλώνει μέσο όρο κεφαλαιακών αποθεμάτων ασφαλείας (πάνω από τις ελάχιστες κεφαλαιακές απαιτήσεις) ύψους 3,4% των περιουσιακών στοιχείων με στάθμιση κινδύνου.

Πράξεις επανατιτλοποίησης

Σύμφωνα με την προσέγγιση που πρότεινε η Επιτροπή της Βασιλείας, στις θέσεις επανατιτλοποίησης θα επιβληθεί υψηλότερη κεφαλαιακή απαίτηση από ό,τι σε άλλες θέσεις τιτλοποίησης, ώστε να αντικατοπτρίζεται ο υψηλότερος κίνδυνος απροσδόκητων ζημιών απομείωσης.

Για ιδιαίτερα πολύπλοκες πράξεις επανατιτλοποίησης, οι προτάσεις ενισχύουν τόσο τις απαιτήσεις δέουσας επιμέλειας όσο και την εποπτική διαδικασία για την επιβολή τους. Για επενδύσεις σε ιδιαίτερα πολύπλοκες πράξεις επανατιτλοποίησης, οι τράπεζες θα πρέπει να αποδείξουν στον εποπτικό φορέα τους ότι τηρήθηκαν τα αναγκαία πρότυπα δέουσας επιμέλειας. Σε αντίθετη περίπτωση θα εφαρμόζεται γενική μείωση από το κεφάλαιο. Στις περιπτώσεις στις οποίες η συμμόρφωση με την απαιτούμενη δέουσα επιμέλεια κρίνεται ανεπαρκής, τα ιδρύματα θα αποκλείονται από μελλοντικές επενδύσεις σε τέτοια μέσα.

Ο αντίκτυπος των μέτρων αυτών στη μελλοντική προσφορά πιστώσεων –η χρηματοδότηση των οποίων διευκολύνεται εν μέρει από την έκδοση επανατιτλοποιήσεων, όπως ορισμένα εξασφαλισμένα χρεωστικά ομόλογα– πρέπει να αξιολογηθεί υπό το πρίσμα του επιπέδου έκδοσής τους σε συνθήκες της αγοράς που θα δημιουργηθούν μετά την κρίση. Τα στοιχεία δείχνουν ότι η συνολική έκδοση εξασφαλισμένων χρεωστικών ομολόγων μειώθηκε στην Ευρώπη από 88,7 δισεκατομμύρια ευρώ το 2007 σε 47,9 δισεκατομμύρια ευρώ το 2008. Η μείωση αυτή θα ήταν ακόμη πιο έντονη, εάν η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα και η Τράπεζα της Αγγλίας δεν είχαν δεχθεί την τιτλοποίηση ως ασφάλεια: το 2008, το 95% όλων των εκδοθέντων τίτλων παρακρατήθηκε από τις τράπεζες για σκοπούς συμφωνιών επαναγοράς, η δε πρωτογενής αγορά παρέμεινε ουσιαστικά κλειστή λόγω του σημαντικά μειωμένου επενδυτικού ενδιαφέροντος για τους συγκεκριμένους τίτλους. Λαμβάνοντας υπόψη τις τάσεις αυτές, κάθε αυξητικός αντίκτυπος στην έκδοση εξασφαλισμένων χρεωστικών ομολόγων και στην προσφορά πιστώσεων φαίνεται περιορισμένος. Ωστόσο, το μέτρο αυτό μπορεί να περιορίσει την ανάκαμψη της δευτερογενούς αγοράς των σχετικών τίτλων.

Δημοσιοποίηση κινδύνων τιτλοποίησης

Οι διατάξεις δημοσιοποίησης, σύμφωνα με τα διεθνώς συμφωνηθέντα πρότυπα, θα βελτιωθούν σε αρκετούς τομείς, όπως τα ανοίγματα τιτλοποίησης στο χαρτοφυλάκιο συναλλαγών και η αναδοχή στοιχείων εκτός ισολογισμού.

Οι αλλαγές αυτές θα βελτιώσουν την κατανόηση των επενδυτών όσον αφορά το προφίλ κινδύνου των τραπεζών και, βελτιώνοντας τη διαφάνεια, θα ενισχύουν τη διαχείριση των κινδύνων των τραπεζών. Η αύξηση του διοικητικού φόρτου για τον τραπεζικό τομέα της ΕΕ εκτιμάται σε 1,3 εκατομμύρια ευρώ ετησίως και αναμένεται ότι θα βαρύνει κυρίως μεγάλα ιδρύματα με πιο προηγμένες προσεγγίσεις της διαχείρισης κινδύνων.

Έποπτικός έλεγχος της μισθολογικής πολιτικής

Οι προτεινόμενες τροποποιήσεις θα υποχρεώσουν τα πιστωτικά ιδρύματα και τις επιχειρήσεις επενδύσεων να εφαρμόζουν μισθολογικές πολιτικές οι οποίες θα συνάδουν με την αποτελεσματική διαχείριση των κινδύνων. Οι σχετικές αρχές θα προβλέπονται στις οδηγίες περί κεφαλαιακών απαιτήσεων, αλλά θα εναρμονισθούν σε μεγάλο βαθμό με εκείνες που προβλέπονται στη σύσταση της Επιτροπής C(2009) 3159 της 30ής Απριλίου 2009 σχετικά με τις μισθολογικές πολιτικές στον τομέα των χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών.

Με το να προσδοθεί υποχρεωτικός χαρακτήρας στις σχετικές αρχές της σύστασης θα αυξηθεί ο βαθμός συμμόρφωσης των πιστωτικών ιδρυμάτων και των επενδυτικών εταιριών.

Η πρόταση παρέχει στις επιχειρήσεις την ευελιξία να τηρήσουν τη νέα υποχρέωση και τις αρχές υψηλού επιπέδου κατά τρόπο ενδεδειγμένο προς το μέγεθος και την εσωτερική οργάνωση και τη φύση τους, το αντικείμενο και την πολυπλοκότητα των δραστηριοτήτων τους. Η προσέγγιση αυτή είναι πιθανό να ελαχιστοποιήσει τα αρχικά και τα τρέχοντα έξοδα συμμόρφωσης για τις επιχειρήσεις και, ως εκ τούτου, προτιμήθηκε σε σχέση με μια εναλλακτική πρόταση που απαιτούσε αυστηρή και ομοιόμορφη συμμόρφωση όλων των επιχειρήσεων, ανεξάρτητα από το μέγεθός τους, με τις αρχές που προβλέπονται στη σύσταση της Επιτροπής C(2009) 3159 της 30ής Απριλίου 2009 σχετικά με τις μισθολογικές πολιτικές στον τομέα των χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών.

ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΕΣ ΕΠΙΠΤΩΣΕΙΣ

Η πρόταση δεν έχει επιπτώσεις στον κοινοτικό προϋπολογισμό.

4. ΝΟΜΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ

Δεδομένου ότι πρέπει να τροποποιηθεί υφιστάμενη οδηγία, η θέσπιση τροποποιητικής οδηγίας είναι η καταλληλότερη πράξη. Η παρούσα τροποποιητική οδηγία πρέπει να έχει την ίδια νομική βάση με την οδηγία που τροποποιεί. Επομένως, η πρόταση βασίζεται στο άρθρο 47 παράγραφος 2 της συνθήκης ΕΚ, το οποίο παρέχει τη νομική βάση για την εναρμόνιση των κανόνων που αφορούν, μεταξύ άλλων, την ανάληψη και την άσκηση της δραστηριότητας των πιστωτικών ιδρυμάτων.

Σύμφωνα με τις αρχές της αναλογικότητας και της επικουρικότητας, όπως προβλέπονται στο άρθρο 5 της συνθήκης ΕΚ, οι στόχοι της προτεινόμενης δράσης δεν είναι δυνατόν να επιτευχθούν επαρκώς από τα κράτη μέλη και, επομένως, μπορούν να επιτευχθούν καλύτερα από την Κοινότητα. Οι διατάξεις της δεν υπερβαίνουν τα όρια των ενεργειών που είναι αναγκαίες για την επίτευξη των στόχων αυτών.

Μόνον η κοινοτική νομοθεσία μπορεί να εξασφαλίσει ότι πιστωτικά ιδρύματα που λειτουργούν σε περισσότερα από ένα κράτη μέλη θα υπόκεινται στις ίδιες διατάξεις προληπτικής εποπτείας, διασφαλίζοντας, στην προκειμένη περίπτωση, ότι το ήδη εναρμονισμένο πλαίσιο των κεφαλαιακών απαιτήσεων για τα πιστωτικά ιδρύματα και τις επιχειρήσεις επενδύσεων ενισχύεται περαιτέρω με αυξημένες κεφαλαιακές απαιτήσεις για στοιχεία του χαρτοφυλακίου συναλλαγών, δέουσα επιμέλεια και αναβαθμισμένες κεφαλαιακές απαιτήσεις για πολύπλοκες πράξεις επανατιτλοποίησης, και τη θέσπιση σαφών κανόνων και κατάλληλων εποπτικών μέτρων και κυρώσεων όσον αφορά τη διάρθρωση των αμοιβών.

5. ΛΕΠΤΟΜΕΡΗΣ ΕΠΕΞΗΓΗΣΗ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ

5.1. Κεφαλαιακές απαιτήσεις για πράξεις επανατιτλοποίησης

(Άρθρο 1 παράγραφοι 1 και 9 και παράρτημα I παράγραφος 3)

Οι πράξεις επανατιτλοποίησης είναι πράξεις τιτλοποίησης που διαθέτουν υποκείμενες θέσεις τιτλοποίησης, συνήθως για την «επανασυσκευασία» ανοιγμάτων τιτλοποίησης μεσαίου κινδύνου σε νέους τίτλους. Θεωρούνται γενικά χαμηλού πιστωτικού κινδύνου από τους οργανισμούς αξιολόγησης και τους παράγοντες της αγοράς. Ωστόσο, λόγω της πολυπλοκότητας και της ευαισθησίας τους σε συσχετιζόμενες απώλειες, οι εν λόγω πράξεις επανατιτλοποίησης συνεπάγονται υψηλότερους κινδύνους από τις απλές πράξεις τιτλοποίησης. Ως εκ τούτου, η παρούσα πρόταση περιλαμβάνει ένα σύνολο κεφαλαιακών απαιτήσεων υψηλότερων από εκείνες που ισχύουν για τις απλές θέσεις τιτλοποίησης της ίδιας διαβάθμισης.

Επιπλέον, η πρόταση περιλαμβάνει ενισχυμένη εποπτική διαδικασία για τις πράξεις επανατιτλοποίησης οι οποίες είναι ιδιαίτερα πολύπλοκες. Η δειγματοληπτική εποπτική αξιολόγηση, η οποία εφαρμόζεται στις πράξεις τιτλοποίησης και στις πράξεις επανατιτλοποίησης κανονικής πολυπλοκότητας, δεν είναι αρκετά αυστηρή για ορισμένες πράξεις επανατιτλοποίησης, στις οποίες το υψηλό επίπεδο πολυπλοκότητας του υπό εξέταση μέσου δημιουργεί αμφιβολίες όσον αφορά την ικανότητα της τράπεζας να κατανοήσει πλήρως τη φύση και τους κινδύνους των υποκείμενων ανοιγμάτων. Ως εκ τούτου, η πρόταση απαιτεί να ελέγχεται, για κάθε μεμονωμένη πραγματοποιούμενη επένδυση, η συμμόρφωση προς τα ισχύοντα πρότυπα δέουσας επιμέλειας για τις τράπεζες που επενδύουν σε τέτοια προϊόντα. Η επιτροπή ευρωπαϊκών αρχών τραπεζικής εποπτείας θα μεριμνήσει για τη σύγκλιση της εποπτικής πρακτικής, συμφωνώντας ποιοι τύποι πράξεων επανατιτλοποίησης είναι «εξαιρετικά πολύπλοκοι», ώστε η ικανότητα των ιδρυμάτων να ασκούν την ενδεδειγμένη δέουσα επιμέλεια σε σχέση με τα εν λόγω μέσα να μπορεί να ελεγχθεί από τους εποπτικούς φορείς σε κάθε επιμέρους περίπτωση. Σε εξαιρετικές περιπτώσεις, εάν μια τράπεζα δεν μπορεί να αποδείξει στον εποπτικό φορέα της ότι συμμορφώθηκε προς την απαιτούμενη δέουσα επιμέλεια σε σχέση με μια εξαιρετικά πολύπλοκη πράξη επανατιτλοποίησης, θα εφαρμόζεται στη θέση συντελεστής στάθμισης κινδύνου 1250% για τη συγκεκριμένη πράξη επανατιτλοποίησης. Αυτή η κεφαλαιακή απαίτηση ισχύει για τις νέες πράξεις επανατιτλοποίησης που εκδίδονται μετά την 31η Δεκεμβρίου 2010, και θα εφαρμόζεται σε υφιστάμενη θέση επανατιτλοποίησης μετά την 31η Δεκεμβρίου 2014 εάν προστεθούν ή υποκατασταθούν νέα υποκείμενα ανοίγματα μετά την εν λόγω ημερομηνία. Κατά συνέπεια, ο συντελεστής στάθμισης κινδύνου 1 250% δεν είναι δυνατόν να εφαρμοσθεί σε προηγούμενες θέσεις τραπεζών στο πλαίσιο πράξεων επανατιτλοποίησης (εκτός εάν τα υποκείμενα ανοίγματα των εν λόγω θέσεων μεταβληθούν μετά το τέλος του 2014).

5.2. Τεχνικές αλλαγές

(Άρθρο 1 παράγραφος 5 και παράρτημα II σημείο 4· άρθρο 1 παράγραφος 7· άρθρο 2 παράγραφοι 2 και 3· παράρτημα I σημείο 2 και παράρτημα II σημείο 2)

Το 2006, η Επιτροπή και η επιτροπή ευρωπαϊκών αρχών τραπεζικής εποπτείας σύστησαν την ομάδα μεταφοράς της οδηγίας για τις κεφαλαιακές απαιτήσεις (CRDTG) για τη διευκόλυνση της συνεκτικής υλοποίησης και εφαρμογής των οδηγιών περί κεφαλαιακών απαιτήσεων σε ολόκληρη την ΕΕ. Σύμφωνα με τη CRDTG, ορισμένες τεχνικές διατάξεις της εν λόγω οδηγίας χρήζουν περαιτέρω αποσαφήνισης. Έτσι, για παράδειγμα, η παρούσα οδηγία θα

αποσαφηνίσει ότι οι κεφαλαιακές απαιτήσεις για κίνδυνο διακανονισμού θα εφαρμόζονται επίσης στις εκτός χαρτοφυλακίου συναλλαγές.

5.3. Απαιτήσεις δημοσιοποίησης

(Άρθρο 1 παράγραφος 11 και παράρτημα I σημείο 4)

Οι υφιστάμενες απαιτήσεις δημοσιοποίησης που περιέχονται στις οδηγίες περί κεφαλαιακών απαιτήσεων όσον αφορά τα ανοίγματα τιτλοποίησης των ιδρυμάτων ενισχύονται από την παρούσα πρόταση. Ειδικότερα, οι απαιτήσεις δημοσιοποίησης θα καλύπτουν στο μέλλον όχι μόνον τους κινδύνους θέσεων τιτλοποίησης στις εκτός χαρτοφυλακίου συναλλαγές, αλλά και εκείνους θέσεων του χαρτοφυλακίου συναλλαγών.

5.4. Κεφαλαιακές απαιτήσεις κινδύνου αγοράς για πράξεις τιτλοποίησης

(Άρθρο 1 παράγραφοι 4, 6 και 8· άρθρο 2 παράγραφος 1· παράρτημα II σημείο 1)

Οι κεφαλαιακές απαιτήσεις για πράξεις τιτλοποίησης στο χαρτοφυλάκιο συναλλαγών υπολογίζονται επί του παρόντος ωσάν τα συγκεκριμένα μέσα να είναι κανονικές χρεωστικές θέσεις. Η πρακτική αυτή βρίσκεται σε αντίθεση με τα ισχύοντα για το τραπεζικό χαρτοφυλάκιο, όπου υπάρχει ένα χωριστό, πιο διαφοροποιημένο και ευαίσθητο σε θέματα κινδύνων σύνολο κεφαλαιακών απαιτήσεων. Η παρούσα πρόταση προβλέπει ότι οι κεφαλαιακές απαιτήσεις του χαρτοφυλακίου συναλλαγών θα βασίζονται στο συγκεκριμένο σύνολο κεφαλαιακών απαιτήσεων για ισοδύναμους τίτλους στο τραπεζικό χαρτοφυλάκιο.

5.5. Κεφαλαιακές απαιτήσεις βασισμένες σε εσωτερικά υποδείγματα για κινδύνους αγοράς

(Παράρτημα II σημείο 3)

Τα ιδρύματα μπορούν επί του παρόντος να υπολογίζουν τις κεφαλαιακές απαιτήσεις τους για κινδύνους αγοράς στο χαρτοφυλάκιο συναλλαγών χρησιμοποιώντας τα δικά τους υποδείγματα, τα οποία εκτιμούν τις δυνητικές απώλειες λόγω μελλοντικών δυσμενών κινήσεων της αγοράς. Κατά την περίοδο 2007-2008, κατέστη προφανές ότι τα εσωτερικά υποδείγματα υποτιμούσαν συστηματικά τις δυνητικές απώλειες σε ακραίες συνθήκες. Αυτό είχε ως αποτέλεσμα ανεπαρκείς κεφαλαιακές απαιτήσεις και κυκλική μεταβλητότητα του κεφαλαίου των τραπεζών, καθώς οι συνθήκες της αγοράς επιδεινώνονταν. Κατά συνέπεια, η παρούσα οδηγία θα ενισχύσει τις κεφαλαιακές απαιτήσεις που βασίζονται σε εσωτερικά υποδείγματα από διάφορες απόψεις:

- θα υπάρχει απαίτηση χωριστής εκτίμησης της δυνητικής απώλειας σε παρατεταμένη περίοδο δυσμενών συνθηκών, βελτιώνοντας με τον τρόπο αυτό την ανθεκτικότητα των υποδειγμάτων στις ακραίες συνθήκες και μειώνοντας το ενδεχόμενο προκυκλικότητάς τους·
- τα ιδρύματα θα υποχρεούνται να εκτιμήσουν όχι μόνον τον κίνδυνο απωλειών λόγω μη πληρωμής οφειλών στο χαρτοφυλάκιο συναλλαγών, αλλά και τις δυνητικές απώλειες λόγω επιδείνωσης της ποιότητας της πίστωσης, εκτός της αδυναμίας πληρωμής·
- για την αντιμετώπιση των αμφιβολιών όσον αφορά την ικανότητα των εσωτερικών υποδειγμάτων να αποτυπώσουν κατάλληλα το συγκεκριμένο προφίλ κινδύνου των θέσεων τιτλοποίησης, τα ιδρύματα θα υποχρεούνται να εκτιμήσουν μια χωριστή τυποποιημένη

κεφαλαιακή απαίτηση για τους κινδύνους των θέσεων τιτλοποίησης στο χαρτοφυλάκιο συναλλαγών.

5.6 Μισθολογικές πολιτικές

(Άρθρο 1 παράγραφοι 2 και 3· παράρτημα I σημείο 1 και σημείο 4 περίπτωση iii)

Βάσει του ισχύοντος ευρωπαϊκού εποπτικού πλαισίου, δεν υπάρχει καμία ρητή απαίτηση υπαγωγής των μισθολογικών πολιτικών των χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων σε εποπτεία. Ως εκ τούτου, οι εποπτικές αρχές δεν επικεντρώνονται γενικά στις συνέπειες της μισθολογικής πολιτικής για τους κινδύνους και την αποτελεσματική διαχείριση των κινδύνων.

Σκοπός της προτεινόμενης τροποποίησης των οδηγιών περί κεφαλαιακών απαιτήσεων είναι:

- να επιβληθεί δεσμευτική υποχρέωση στα πιστωτικά ιδρύματα και στις επιχειρήσεις επενδύσεων ώστε να εφαρμόζουν μισθολογικές πολιτικές και πρακτικές, οι οποίες συνάδουν και προωθούν την ορθή και αποτελεσματική διαχείριση των κινδύνων, σε συνδυασμό με υψηλού επιπέδου αρχές όσον αφορά τις ορθές αμοιβές·
- να υπαχθούν οι πολιτικές αποδοχών στο πεδίο εφαρμογής της εποπτικής αξιολόγησης στο πλαίσιο των οδηγιών περί κεφαλαιακών απαιτήσεων, ώστε οι εποπτικοί φορείς να μπορούν να απαιτήσουν από την επιχείρηση να λάβει μέτρα για την επανόρθωση τυχόν προβλημάτων που μπορεί να εντοπίσουν·
- να διασφαλισθεί ότι οι εποπτικοί φορείς μπορούν επίσης να επιβάλουν οικονομικές και μη οικονομικές ποινές (συμπεριλαμβανομένων προστίμων) κατά των επιχειρήσεων που δεν συμμορφώνονται με την υποχρέωση.

Η προτεινόμενη απαίτηση θα ισχύει για τα πιστωτικά ιδρύματα και, δυνάμει του άρθρου 34 της οδηγίας 2006/49/EK, τις επιχειρήσεις επενδύσεων οι οποίες είναι εγκεκριμένες και ρυθμίζονται βάσει της οδηγίας 2004/39/EK για τις αγορές χρηματοπιστωτικών μέσων.

Το πεδίο εφαρμογής της προτεινόμενης υποχρέωσης περιορίζεται στις αποδοχές των υπαλλήλων των οποίων οι επαγγελματικές δραστηριότητες έχουν ουσιώδη αντίκτυπο στο προφίλ κινδύνου της τράπεζας ή της επιχείρησης επενδύσεων. Στοχεύει τις μισθολογικές πολιτικές για τα άτομα εκείνα που λαμβάνουν αποφάσεις οι οποίες μπορεί να επηρεάσουν το επίπεδο κινδύνου που αναλαμβάνει το ίδρυμα.

Σκοπός των προτεινόμενων αρχών υψηλού επιπέδου για την ορθή μισθολογική πολιτική δεν είναι να καθορίσουν το ποσό και τη μορφή των αμοιβών, και τα ιδρύματα παραμένουν υπεύθυνα για τον σχεδιασμό και την εφαρμογή της δικής τους μισθολογικής πολιτικής. Οι επιχειρήσεις διαθέτουν ευελιξία όσον αφορά τον τρόπο εφαρμογής των αρχών κατά τρόπο ενδεδειγμένο για το μέγεθος, την εσωτερική οργάνωση και τη φύση τους, το αντικείμενο και την πολυπλοκότητα των δραστηριοτήτων τους. Τα πιστωτικά ιδρύματα και οι επιχειρήσεις επενδύσεων ασκούν διαφορετικές δραστηριότητες και έχουν διαφορετικά επίπεδα αποδεκτού κινδύνου: η διάρθρωση των αμοιβών και η εφαρμογή των αρχών θα διαφέρουν ανάλογα.

Η προληπτική εποπτεία κατά τη διάρκεια της εποπτικής αξιολόγησης θα επικεντρωθεί στο κατά πόσον οι μισθολογικές πολιτικές και πρακτικές είναι συνεπείς με την ορθή διαχείριση των κινδύνων, λαμβάνοντας υπόψη τη φύση της επιχειρηματικής δραστηριότητας της εταιρείας. Για την εναρμόνιση των εποπτικών ελέγχων και την παροχή συνδρομής στις

επιχειρήσεις ώστε να συμμορφωθούν με τις αρχές, η πρόταση απαιτεί από την επιτροπή ευρωπαϊκών αρχών τραπεζικής εποπτείας να μεριμνά για την ύπαρξη κατευθυντήριων γραμμών σχετικά με τις ορθές μισθολογικές πολιτικές .

Εάν ένας εποπτικός φορέας εντοπίσει προβλήματα, μπορεί να απαιτήσει από το πιστωτικό ίδρυμα ή την επιχείρηση επενδύσεων να λάβει ποιοτικά ή ποσοτικά μέτρα για την αντιμετώπιση των εν λόγω προβλημάτων. Τα μέτρα αυτά ενδέχεται να περιλαμβάνουν («ποιοτική») απαίτηση επανόρθωσης της κατάστασης από την επιχείρηση μεταβάλλοντας τη διάρθρωση των αμοιβών ώστε να μειωθεί ο εγγενής κίνδυνος και –σε ενδεδειγμένες περιπτώσεις– («ποσοτική») απαίτηση διατήρησης πρόσθετων ιδίων κεφαλαίων από την επιχείρηση για την αντιμετώπιση του εν λόγω κινδύνου.

Επιπλέον, οι αρμόδιες αρχές πρέπει επίσης να διαθέτουν, βάσει των οδηγιών περί κεφαλαιακών απαιτήσεων, την εξουσία να επιβάλλουν κυρώσεις για παραβίαση οποιασδήποτε απαίτησης της οδηγίας (συμπεριλαμβανομένης της προτεινόμενης απαίτησης που αφορά τις μισθολογικές πολιτικές). Αυτή η εξουσία επιβολής κυρώσεων είναι χωριστή από την εξουσία να απαιτείται από τις επιχειρήσεις να λάβουν ποιοτικά ή ποσοτικά μέτρα. Σκοπός της προτεινόμενης τροποποίησης του άρθρου 54 της οδηγίας περί κεφαλαιακών απαιτήσεων είναι να διασφαλισθεί ότι οι εποπτικοί φορείς έχουν τη δυνατότητα να επιβάλλουν τόσο οικονομικές όσο και μη οικονομικές κυρώσεις και ότι οι εν λόγω κυρώσεις είναι αποτελεσματικές, αναλογικές και αποτρεπτικές.

Αυτή η προτεινόμενη τροποποίηση των οδηγιών περί κεφαλαιακών απαιτήσεων συμπληρώνει τη σύσταση της Επιτροπής σχετικά με τις μισθολογικές πολιτικές στον τομέα των χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών. Οι λεπτομερέστερες αρχές που προβλέπονται στη σύσταση της Επιτροπής, σε συνδυασμό με τις κατευθυντήριες γραμμές της επιτροπής ευρωπαϊκών αρχών τραπεζικής εποπτείας, θα χρησιμεύσουν για τη συμμόρφωση προς την υποχρέωση που απορρέει από τις οδηγίες περί κεφαλαιακών απαιτήσεων. Θα παράσχουν περαιτέρω καθοδήγηση σχετικά με τον τρόπο εκπλήρωσης της υποχρέωσης καθώς και ένα πλαίσιο για τις ρυθμιστικές αρχές κατά την αξιολόγηση των μισθολογικών πολιτικών των επιχειρήσεων.

5.7 Γενική αποσαφήνιση του εποπτικού ελέγχου βάσει του άρθρου 136 παράγραφος 2

Σκοπός του προτεινόμενου νέου εδαφίου στο άρθρο 136 παράγραφος 2 είναι να αποσαφηνισθεί ότι, κατά τη διενέργεια του εποπτικού ελέγχου, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τόσο την ποσοτική όσο και την ποιοτική πτυχή της αξιολόγησης των εσωτερικών κεφαλαίων των πιστωτικών ιδρυμάτων βάσει του άρθρου 123, και το πλαίσιο, οι διαδικασίες, οι μηχανισμοί και οι στρατηγικές των πιστωτικών ιδρυμάτων βάσει του άρθρου 22. Η παρούσα αποσαφήνιση εφαρμόζεται στο σύνολο της διαδικασίας ελέγχου και δεν περιορίζεται στον έλεγχο της νέας απαίτησης που αφορά τις μισθολογικές πολιτικές και πρακτικές. Στόχος είναι η διευκόλυνση της περαιτέρω σύγκλισης των εποπτικών πρακτικών σε ολόκληρη την ΕΕ.

Πρόταση

ΟΔΗΓΙΑ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

για την τροποποίηση των οδηγιών 2006/48/ΕΚ και 2006/49/ΕΚ όσον αφορά τις κεφαλαιακές απαιτήσεις για το χαρτοφυλάκιο συναλλαγών και για τις πράξεις επανατιτλοποίησης, και τον εποπτικό έλεγχο των μισθολογικών πολιτικών

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

η συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 47 παράγραφος 2, την πρόταση της Επιτροπής,

τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής⁹,

αποφασίζοντας σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 251 της Συνθήκης¹⁰,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Η υπερβολική και αλόγιστη ανάληψη κινδύνων στον τραπεζικό τομέα οδήγησε στην χρεοκοπία χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων και σε συστημικά προβλήματα στα κράτη μέλη και παγκοσμίως. Παρότι τα αίτια της εν λόγω ανάληψης κινδύνων είναι πολλά και πολύπλοκα, οι εποπτικοί και ρυθμιστικοί φορείς, καθώς και η Ομάδα των 20 και η επιτροπή ευρωπαϊκών αρχών τραπεζικής εποπτείας, συμφωνούν ότι οι ακατάλληλες μισθολογικές πολιτικές ορισμένων χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων συνέβαλαν στην κατάσταση αυτή. Οι μισθολογικές πολιτικές οι οποίες παρέχουν κίνητρα για την ανάληψη κινδύνων που υπερβαίνουν το γενικό επίπεδο αποδεκτού κινδύνου από το ίδρυμα μπορούν να υπονομεύσουν την ορθή και αποτελεσματική διαχείριση των κινδύνων και να ενθαρρύνουν τη συμπεριφορά ανάληψης υπερβολικών κινδύνων.
- (2) Η οδηγία 2006/48/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 2006, σχετικά με την ανάληψη και την άσκηση δραστηριότητας πιστωτικών ιδρυμάτων¹¹ απαιτεί από τα πιστωτικά ιδρύματα να διαθέτουν θεσμικό πλαίσιο, στρατηγικές, διαδικασίες και μηχανισμούς για τη διαχείριση των κινδύνων στους οποίους εκτίθενται. Δυνάμει της οδηγίας 2006/49/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 2006, για την επάρκεια των ιδίων κεφαλαίων

⁹ ΕΕ C , , σ. .

¹⁰ ΕΕ C , , σ. .

¹¹ ΕΕ L 177, 30.6.2006, σ. 1.

των επιχειρήσεων επενδύσεων και των πιστωτικών ιδρυμάτων¹², η συγκεκριμένη απαίτηση αφορά τις επενδυτικές εταιρίες κατά την έννοια της οδηγίας 2004/39/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Απριλίου 2004 για τις αγορές χρηματοπιστωτικών μέσων, για την τροποποίηση των οδηγιών 85/611/EOK και 93/6/EOK του Συμβουλίου και της οδηγίας 2000/12/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και για την κατάργηση της οδηγίας 93/22/EOK του Συμβουλίου¹³. Η οδηγία 2006/48/EK απαιτεί από τις αρμόδιες αρχές να ελέγχουν το εν λόγω θεσμικό πλαίσιο, τις στρατηγικές, τις διαδικασίες και τους μηχανισμούς και να καθορίζουν κατά πόσον τα ίδια κεφάλαια που κατέχει το οικείο πιστωτικό ίδρυμα ή η επιχείρηση επενδύσεων διασφαλίζουν την ορθή διαχείριση και κάλυψη των κινδύνων στους οποίους εκτίθεται ή μπορεί να εκτίθεται το ίδρυμα ή η επιχείρηση. Η συγκεκριμένη εποπτεία ασκείται σε ενοποιημένη βάση σε σχέση με τους τραπεζικούς ομίλους και περιλαμβάνει χρηματοδοτικές εταιρίες συμμετοχών και συνδεδεμένα χρηματοπιστωτικά ιδρύματα σε όλες τις δικαιοδοσίες.

- (3) Προκειμένου να αντιμετωπισθούν οι δυνητικά επιζήμιες συνέπειες των κακοσχεδιασμένων μισθολογικών πολιτικών στην ορθή διαχείριση των κινδύνων και στον έλεγχο της συμπεριφοράς ανάληψης κινδύνων από άτομα, οι διατάξεις της οδηγίας 2006/48/EK πρέπει να συμπληρωθούν με ρητή υποχρέωση για τα πιστωτικά ιδρύματα και τις επιχειρήσεις επενδύσεων να καθιερώνουν και να εφαρμόζουν, για εκείνες τις κατηγορίες υπαλλήλων των οποίων οι επαγγελματικές δραστηριότητες έχουν ουσιώδη αντίκτυπο στο προφίλ κινδύνου τους, μισθολογικές πολιτικές και πρακτικές οι οποίες συνάδουν με την αποτελεσματική διαχείριση κινδύνων.
- (4) Επειδή η υπερβολική και αλόγιστη ανάληψη κινδύνων μπορεί να υπονομεύσει την οικονομική ευρωστία των χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων και να αποσταθεροποιήσει το τραπεζικό σύστημα, είναι σημαντικό να τηρηθεί με συνέπεια η νέα υποχρέωση που αφορά τις μισθολογικές πολιτικές και πρακτικές. Επομένως, πρέπει να προσδιορισθούν οι βασικές αρχές της ορθής μισθολογικής πολιτικής, ώστε να διασφαλισθεί ότι η διάρθρωση των αμοιβών δεν θα ενθαρρύνει την υπερβολική ανάληψη κινδύνων από τα άτομα και θα εναρμονίζεται με την πολιτική ανάληψης κινδύνων, τις αξίες και τα μακροπρόθεσμα συμφέροντα του ιδρύματος. Προκειμένου να διασφαλισθεί η ενσωμάτωση του σχεδιασμού των εν λόγω πολιτικών στη διαχείριση κινδύνων του χρηματοπιστωτικού ιδρύματος, το διαχειριστικό όργανο (άσκηση εποπτείας) κάθε πιστωτικού ιδρύματος ή επιχείρησης επενδύσεων πρέπει να καθορίζει τις γενικές αρχές που θα εφαρμόζονται, οι δε πολιτικές πρέπει να υπόκεινται σε ετήσιο τουλάχιστον ανεξάρτητο εσωτερικό έλεγχο .
- (5) Στόχος της μισθολογικής πολιτικής πρέπει επίσης να είναι η εναρμόνιση των προσωπικών στόχων των μελών του προσωπικού με τα μακροπρόθεσμα συμφέροντα του οικείου πιστωτικού ιδρύματος ή της επιχείρησης επενδύσεων. Η αξιολόγηση των συνιστωσών των αποδοχών που συνδέονται με τις επιδόσεις πρέπει να βασίζεται σε πιο μακροπρόθεσμες επιδόσεις και να λαμβάνει υπόψη τους υφιστάμενους κινδύνους που σχετίζονται με τις επιδόσεις. Η αξιολόγηση των επιδόσεων πρέπει να εντάσσεται σε πολυετές πλαίσιο, για παράδειγμα τριών έως πέντε ετών, ώστε να διασφαλίζεται ότι η διαδικασία αξιολόγησης βασίζεται σε πιο μακροπρόθεσμες επιδόσεις και ότι η

¹² EE L 177, 30.6.2006, σ. 201.

¹³ EE L 145, 30.4.2004, σ. 1.

καταβολή των τμημάτων της αμοιβής που συνδέονται με τις επιδόσεις κατανέμεται σε ολόκληρο τον κύκλο της οικονομικής δραστηριότητας της επιχείρησης.

- (6) Η σύσταση της Επιτροπής της 30ής Απριλίου 2009 σχετικά με τις μισθολογικές πολιτικές στον τομέα των χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών¹⁴ προβλέπει επίσης αρχές σχετικά με τις ορθές μισθολογικές πολιτικές όσον αφορά τους τρόπους συμμόρφωσης των επιχειρήσεων με την εν λόγω υποχρέωση, οι οποίες συνάδουν με τις αρχές που προβλέπονται στην παρούσα οδηγία και τις συμπληρώνουν.
- (7) Οι διατάξεις που αφορούν τις αποδοχές δεν πρέπει να θίγουν τα δικαιώματα, όπου συντρέχει τέτοια περίπτωση, των κοινωνικών εταίρων στις συλλογικές διαπραγματεύσεις.
- (8) Προκειμένου να διασφαλισθεί η ταχεία και αποτελεσματική εφαρμογή, οι αρμόδιες αρχές πρέπει επίσης να έχουν την εξουσία επιβολής οικονομικών ή μη οικονομικών μέτρων ή ποινών σε περίπτωση παραβίασης απαίτησης που προβλέπεται από την οδηγία 2006/48/ΕΚ, συμπεριλαμβανομένης της απαίτησης για την καθιέρωση μισθολογικών πολιτικών οι οποίες συνάδουν με την ορθή και αποτελεσματική διαχείριση των κινδύνων. Τα εν λόγω μέτρα και οι ποινές πρέπει να είναι αποτελεσματικά, αναλογικά και αποτρεπτικά.
- (9) Προκειμένου να διασφαλίζεται αποτελεσματική εποπτεία των κινδύνων που ενέχουν οι ακατάλληλες μισθολογικές πολιτικές, οι μισθολογικές πολιτικές και πρακτικές που θεσπίζονται από πιστωτικά ιδρύματα και επιχειρήσεις επενδύσεων πρέπει να υπαχθούν στο πεδίο εφαρμογής του εποπτικού ελέγχου βάσει της οδηγίας 2006/48/ΕΚ. Στο πλαίσιο του εν λόγω ελέγχου, οι εποπτικοί φορείς πρέπει να αξιολογούν κατά πόσον οι εν λόγω πολιτικές και πρακτικές ενδέχεται να ενθαρρύνουν την ανάληψη υπερβολικών κινδύνων από τους εμπλεκόμενους υπαλλήλους.
- (10) Για την προώθηση της εποπτικής σύγκλισης όσον αφορά την αξιολόγηση των μισθολογικών πολιτικών και πρακτικών, η επιτροπή ευρωπαϊκών αρχών τραπεζικής εποπτείας πρέπει να φροντίσει για την εκπόνηση κατευθυντήριων γραμμών για τις ορθές μισθολογικές πολιτικές στον τραπεζικό τομέα. Η ευρωπαϊκή επιτροπή ρυθμιστικών αρχών των αγορών κινητών αξιών πρέπει να συμβάλει στην εκπόνηση των εν λόγω κατευθυντήριων γραμμών στον βαθμό που εφαρμόζονται επίσης στις μισθολογικές πολιτικές όσον αφορά τα άτομα που εμπλέκονται στην παροχή επενδυτικών υπηρεσιών και στην άσκηση επενδυτικών δραστηριοτήτων από πιστωτικά ιδρύματα και εταιρίες επενδύσεων κατά την έννοια της οδηγίας 2004/39/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Απριλίου 2004 για τις αγορές χρηματοπιστωτικών μέσων.¹⁵
- (11) Καθώς οι εσφαλμένες μισθολογικές πολιτικές και τα μη ενδεδειγμένα συστήματα κινήτρων μπορούν να αυξήσουν αδικαιολόγητα τους κινδύνους στους οποίους εκτίθενται τα πιστωτικά ιδρύματα και οι εταιρίες επενδύσεων, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να επιβάλλουν ποιοτικά και ποσοτικά μέτρα στις οικείες οντότητες, τα οποία θα έχουν ως στόχο την αντιμετώπιση των προβλημάτων που εντοπίστηκαν σε σχέση με τις μισθολογικές πολιτικές κατά τον εποπτικό έλεγχο του δεύτερου πυλώνα. Τα

¹⁴ C(2009) 3159

¹⁵ ΕΕ L 145, 30.4.2004, σ. 1.

ποιοτικά μέτρα που είναι διαθέσιμα στις αρμόδιες αρχές περιλαμβάνουν τη δυνατότητα να απαιτήσουν από τα πιστωτικά ιδρύματα ή τις εταιρίες επενδύσεων να μειώσουν τον κίνδυνο που ενέχουν οι δραστηριότητες, τα προϊόντα και τα συστήματά τους, συμπεριλαμβανομένων των μισθολογικών πολιτικών, στον βαθμό που δεν συνάδουν με την αποτελεσματική διαχείριση των κινδύνων. Τα ποσοτικά μέτρα περιλαμβάνουν την απαίτηση διάθεσης πρόσθετων ιδίων κεφαλαίων.

- (12) Προκειμένου να διασφαλισθεί η προσήκουσα διαφάνεια στην αγορά όσον αφορά τις μισθολογικές τους πολιτικές και τους συναφείς κινδύνους, τα πιστωτικά ιδρύματα και οι εταιρίες επενδύσεων πρέπει να δημοσιοποιούν πληροφορίες σχετικά με τις μισθολογικές πολιτικές και πρακτικές που εφαρμόζουν για τους υπαλλήλους των οποίων οι επαγγελματικές δραστηριότητες έχουν ουσιώδη αντίκτυπο στο προφίλ κινδύνων του ιδρύματος. Ωστόσο, η υποχρέωση αυτή θα πρέπει να επιβάλλεται με την επιφύλαξη της οδηγίας 95/46/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24ης Οκτωβρίου 1995 για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών.¹⁶
- (13) Ο έλεγχος των κινδύνων στους οποίους ενδέχεται να εκτίθεται το πιστωτικό ίδρυμα πρέπει να συνεπάγεται αποτελεσματικά εποπτικά μέτρα. Είναι, επομένως, αναγκαίο να επιτευχθεί περαιτέρω σύγκλιση με σκοπό την ενθάρρυνση της λήψης κοινών αποφάσεων από τους εποπτικούς φορείς και την εξασφάλιση ισότιμων όρων ανταγωνισμού εντός της Κοινότητας.
- (14) Πρέπει να υπάρχει ιδιαίτερο καθεστώς κεφαλαιακών απαιτήσεων για τις πράξεις τιτλοποίησης οι οποίες τροποποιούν άλλες πράξεις τιτλοποίησης και ενέχουν υψηλότερο πιστωτικό κίνδυνο από τις κανονικές πράξεις τιτλοποίησης, το οποίο θα περιλαμβάνει σαφή αντικίνητρα προς τα πιστωτικά ιδρύματα και τις εταιρίες επενδύσεων, για την αποφυγή επενδύσεων σε περίπλοκους και υψηλού κινδύνου τίτλους.
- (15) Οι τράπεζες που επενδύουν σε τίτλους επανατιτλοποίησης υποχρεούνται βάσει της οδηγίας 2006/48/EK να επιδεικνύουν τη δέουσα επιμέλεια επίσης σε σχέση με τις υποκείμενες πράξεις τιτλοποίησης και τα μη τιτλοποιημένα ανοίγματα στα οποία βασίζονται τελικά οι επανατιτλοποιήσεις. Ανάλογα με την πολυπλοκότητα των επιπέδων των δομών τιτλοποίησης και ανάλογα με την πολυπλοκότητα και την ποικιλία (ή και τα δύο) των μη τιτλοποιημένων υποκείμενων ανοιγμάτων των πράξεων επανατιτλοποίησης, η άσκηση της απαιτούμενης δέουσας επιμέλειας μπορεί να είναι ανέφικτη ή οικονομικά ασύμφορη (ή και τα δύο). Αυτό ισχύει ειδικότερα όταν τα απώτερα υποκείμενα ανοίγματα είναι, για παράδειγμα, εξαγορά με δανειακή μόχλευση ή δανειακή χρηματοδότηση έργου. Στις περιπτώσεις αυτές, τα ιδρύματα δεν πρέπει να επενδύουν σε τέτοιου είδους εξαιρετικά πολύπλοκες πράξεις επανατιτλοποίησης. Κατά την αξιολόγηση της απαιτούμενης δέουσας επιμέλειας, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αποδίδουν ιδιαίτερη προσοχή σε τέτοιου είδους εξαιρετικά πολύπλοκες πράξεις τιτλοποίησης και να απαιτούν την πλήρη αφαίρεσή τους από το κεφάλαιο, εκτός εάν αποδειχθεί με τρόπο πειστικό και ικανοποιητικό ότι, σε κάθε μεμονωμένη περίπτωση εξαιρετικά πολύπλοκων ανοιγμάτων επανατιτλοποίησης, το

¹⁶ EE L 281, 23.11.95, σ. 31.

ίδρυμα επέδειξε τη δέουσα επιμέλεια που απαιτείται από την οδηγία 2006/48/EK, ακόμη και όσον αφορά τα απώτερα υποκείμενα ανοίγματα.

- (16) Για την προώθηση της σύγκλισης των εποπτικών πρακτικών όσον αφορά την εποπτεία της δέουσας επιμέλειας για εξαιρετικά πολύπλοκες πράξεις επανατιτλοποίησης, η επιτροπή ευρωπαϊκών αρχών τραπεζικής εποπτείας πρέπει να θεσπίσει κατευθυντήριες γραμμές, οι οποίες πρέπει να περιλαμβάνουν ορισμό ή κριτήρια των τύπων πράξεων επανατιτλοποίησης που πρέπει να θεωρούνται ως «εξαιρετικά πολύπλοκες» για τον σκοπό αυτό. Ο ορισμός ή τα κριτήρια πρέπει να προσαρμόζονται στις εξελίξεις των πρακτικών της αγοράς.
- (17) Οι διατάξεις σχετικά με τη συνετή αποτίμηση της οδηγίας 2006/49/EK πρέπει να εφαρμόζονται σε όλα τα μέσα που αποτιμώνται στην εύλογη αξία τους, είτε στο χαρτοφυλάκιο συναλλαγών είτε εκτός χαρτοφυλακίου συναλλαγών. Πρέπει να αποσαφηνισθεί ότι, εάν η εφαρμογή της συνετής αποτίμησης συνεπάγεται κατώτερη λογιστική αξία από αυτήν που αναγνωρίζεται πραγματικά στη λογιστική καταχώριση, η απόλυτη τιμή της διαφοράς πρέπει να αφαιρείται από τα ίδια κεφάλαια.
- (18) Τα ιδρύματα πρέπει να μπορούν να επιλέξουν κατά πόσον θα εφαρμόσουν κεφαλαιακή απαίτηση ή θα αφαιρέσουν από τα ίδια κεφάλαια τις θέσεις τιτλοποίησης που σταθμίζονται με συντελεστή στάθμισης κινδύνου 1 250 % βάσει της παρούσας οδηγίας, ανεξάρτητα από το κατά πόσον οι θέσεις βρίσκονται στο χαρτοφυλάκιο συναλλαγών ή εκτός χαρτοφυλακίου συναλλαγών.
- (19) Οι κεφαλαιακές απαιτήσεις για κινδύνους διακανονισμού πρέπει να εφαρμόζονται επίσης στις εκτός χαρτοφυλακίου συναλλαγές.
- (20) Το μεταβιβάζον ή το ανάδοχο ίδρυμα δεν πρέπει να είναι σε θέση να παρακάμψουν την απαγόρευση έμμεσης υποστήριξης χρησιμοποιώντας τα χαρτοφυλάκια συναλλαγών τους για να παράσχουν την εν λόγω υποστήριξη.
- (21) Με την επιφύλαξη των δημοσιοποιήσεων που απαιτούνται ρητά από την παρούσα οδηγία, στόχος των απαιτήσεων δημοσιοποίησης πρέπει να είναι να παρέχονται στους συμμετέχοντες στην αγορά ακριβείς και λεπτομερείς πληροφορίες όσον αφορά το προφίλ κινδύνου των επιμέρους ιδρυμάτων. Επομένως, τα ιδρύματα πρέπει να υποχρεούνται να δημοσιοποιούν πρόσθετες πληροφορίες οι οποίες δεν αναφέρονται ρητά στην παρούσα οδηγία, εάν αυτό είναι αναγκαίο για την επίτευξη του εν λόγω στόχου.
- (22) Προκειμένου να διασφαλισθεί η συνεκτική εφαρμογή σε ολόκληρη την Κοινότητα της οδηγίας 2006/48/EK, η Επιτροπή και η επιτροπή ευρωπαϊκών αρχών τραπεζικής εποπτείας συγκρότησαν το 2006 ομάδα εργασίας (την ομάδα μεταφοράς της οδηγίας για τις κεφαλαιακές απαιτήσεις - CRDTG), στην οποία ανέθεσαν την εξέταση και επίλυση των προβλημάτων που σχετίζονται με την εφαρμογή της εν λόγω οδηγίας. Σύμφωνα με τη CRDTG, ορισμένες τεχνικές διατάξεις των οδηγιών 2006/48/EK και 2006/49/EK χρήζουν περαιτέρω αποσαφήνισης. Επομένως, οι διατάξεις αυτές πρέπει να προσαρμοσθούν.
- (23) Εάν μια εξωτερική πιστοληπτική αξιολόγηση θέσης τιτλοποίησης ενσωματώνει τις συνέπειες χρηματοδοτούμενης πιστωτικής προστασίας που παρέχεται από το ίδιο το επενδυτικό ίδρυμα, το ίδρυμα δεν πρέπει να μπορεί να επωφεληθεί από τον

χαμηλότερο συντελεστή στάθμισης κινδύνου που προκύπτει από τη συγκεκριμένη προστασία. Κάτι τέτοιο δεν πρέπει να συνεπάγεται την αφαίρεση της θέσης τιτλοποίησης από το κεφάλαιο, εάν υπάρχουν άλλοι τρόποι καθορισμού ενός συντελεστή στάθμισης κινδύνου σύμφωνα με τον πραγματικό κίνδυνο της θέσης, χωρίς να λαμβάνεται υπόψη η εν λόγω χρηματοδοτούμενη πιστωτική προστασία.

- (24) Στον τομέα της τιτλοποίησης, πρέπει να ενισχυθούν σημαντικά οι απαιτήσεις δημοσιοποίησης των ιδρυμάτων. Πρέπει, ειδικότερα, να λαμβάνουν επίσης υπόψη τους κινδύνους θέσεων τιτλοποίησης στο χαρτοφυλάκιο συναλλαγών.
- (25) Οι κεφαλαιακές απαιτήσεις για ειδικούς κινδύνους για θέσεις τιτλοποίησης πρέπει να ευθυγραμμίζονται με τις κεφαλαιακές απαιτήσεις στο χαρτοφυλάκιο τραπεζικών συναλλαγών, καθώς αυτές προσφέρουν μια πιο διαφοροποιημένη και ευαίσθητη σε θέματα κινδύνων μεταχείριση των θέσεων τιτλοποίησης.
- (26) Δεδομένων των πρόσφατων προβλημάτων, πρέπει να ενισχυθούν οι κανόνες που εφαρμόζονται στα εσωτερικά υποδείγματα για τον υπολογισμό των κεφαλαιακών απαιτήσεων κινδύνου αγοράς. Ειδικότερα, πρέπει να εξασφαλιστεί πληρέστερη κάλυψη των κινδύνων όσον αφορά τους πιστωτικούς κινδύνους στο χαρτοφυλάκιο συναλλαγών. Επιπλέον, οι κεφαλαιακές απαιτήσεις πρέπει να περιλαμβάνουν μια συνιστώσα κατάλληλη για ακραίες συνθήκες για την ενίσχυση των κεφαλαιακών απαιτήσεων σε περίπτωση επιδείνωσης των συνθηκών της αγοράς και με σκοπό τη μείωση του ενδεχομένου προκυκλικότητας. Λαμβάνοντας υπόψη τις πρόσφατες ιδιαίτερες δυσκολίες χειρισμού των θέσεων τιτλοποίησης χρησιμοποιώντας προσεγγίσεις βασισμένες σε εσωτερικά υποδείγματα, η ικανότητα των ιδρυμάτων να κατασκευάζουν υποδείγματα για τους κινδύνους τιτλοποίησης στο χαρτοφυλάκιο συναλλαγών πρέπει να περιορισθεί και πρέπει να απαιτείται εξ' ορισμού μια τυποποιημένη κεφαλαιακή απαίτηση για θέσεις τιτλοποίησης στο χαρτοφυλάκιο συναλλαγών.
- (27) Επομένως, οι οδηγίες 2006/48/EK και 2006/49/EK πρέπει να τροποποιηθούν αναλόγως,

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

Άρθρο 1

Η οδηγία 2006/48/EK τροποποιείται ως ακολούθως:

- (1) Στο άρθρο 4, παρεμβάλλονται τα ακόλουθα σημεία 40α) και 40β):
- 40α) «επανατιτλοποίηση»: τιτλοποίηση στην οποία ένα ή περισσότερα υποκείμενα χρηματοδοτικά ανοίγματα πληρούν τον ορισμό της θέσης τιτλοποίησης·
- 40β) «θέση επανατιτλοποίησης»: χρηματοδοτικό άνοιγμα σε επανατιτλοποίηση·»
- (2) Το άρθρο 22 τροποποιείται ως ακολούθως:
- α) Η παράγραφος 1 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«1. Οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγής απαιτούν από κάθε πιστωτικό ίδρυμα να διαθέτει ένα άρτιο πλαίσιο διακυβέρνησης, που περιλαμβάνει σαφή οργανωτική διάρθρωση με ευκρινείς, διαφανείς και συνεπείς γραμμές ευθύνης, αποτελεσματικές διαδικασίες εντοπισμού, διαχείρισης, παρακολούθησης και αναφοράς των κινδύνων τους οποίους αναλαμβάνει ή ενδέχεται να αναλάβει, επαρκείς μηχανισμούς εσωτερικού ελέγχου περιλαμβανομένων κατάλληλων διοικητικών και λογιστικών διαδικασιών, καθώς και μισθολογικές πολιτικές και πρακτικές οι οποίες τηρούν και προωθούν την ορθή και αποτελεσματική διαχείριση των κινδύνων.»

β) Προστίθεται η εξής παράγραφος 3:

«3. Η επιτροπή ευρωπαϊκών αρχών τραπεζικής εποπτείας φροντίζει για την εκπόνηση κατευθυντήριων γραμμών σχετικά με τις ορθές μισθολογικές πολιτικές οι οποίες είναι σύμφωνες προς τις αρχές που προβλέπονται στο σημείο 22 του παραρτήματος V. Η ευρωπαϊκή επιτροπή ρυθμιστικών αρχών των αγορών κινητών αξιών συνεργάζεται στενά με την επιτροπή ευρωπαϊκών αρχών τραπεζικής εποπτείας για την εκπόνηση κατευθυντήριων γραμμών σχετικά με τις μισθολογικές πολιτικές για τις κατηγορίες υπαλλήλων που εμπλέκονται στην παροχή επενδυτικών υπηρεσιών και στην άσκηση επενδυτικών δραστηριοτήτων κατά την έννοια της οδηγίας 2004/39/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Απριλίου 2004 για τις αγορές χρηματοπιστωτικών μέσων.»

(3) Στο άρθρο 54 προστίθεται η εξής παράγραφος:

«Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι, για τους σκοπούς της πρώτης παραγράφου, οι αντίστοιχες αρμόδιες αρχές τους έχουν την εξουσία να επιβάλλουν οικονομικές και μη οικονομικές κυρώσεις και μέτρα. Οι εν λόγω κυρώσεις ή τα μέτρα πρέπει να είναι αποτελεσματικά, αναλογικά και αποτρεπτικά.»

(4) Το άρθρο 57 τροποποιείται ως ακολούθως:

α) Στην πρώτη παράγραφο, το στοιχείο ιη) αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο

«ιη) Το ποσό του ανοίγματος σε θέσεις τιτλοποίησης που σταθμίζονται με συντελεστή στάθμισης 1250 % βάσει του Παραρτήματος ΙΧ, Μέρος 4 και το ποσό του ανοίγματος σε θέσεις τιτλοποίησης στο χαρτοφυλάκιο συναλλαγών που σταθμίζονται με συντελεστή στάθμισης 1 250% στις εκτός χαρτοφυλακίου συναλλαγές του ίδιου πιστωτικού ιδρύματος.

β) Προστίθεται η εξής παράγραφος

Για τους σκοπούς του στοιχείου ιη), τα ποσά του ανοίγματος υπολογίζονται με τον τρόπο που προσδιορίζεται στο Παράρτημα ΙΧ, Μέρος 4.»

(5) Στο άρθρο 64, προστίθεται η ακόλουθη παράγραφος 5:

«5. Τα πιστωτικά ιδρύματα εφαρμόζουν τις διατάξεις του Μέρους Β του Παραρτήματος VII της οδηγίας 2006/49/EK σε όλα τα περιουσιακά στοιχεία

τους που μετρώνται σε εύλογη αξία κατά τον υπολογισμό του ποσού των ιδίων κεφαλαίων και δεν περιλαμβάνουν στο ποσό των ιδίων κεφαλαίων τυχόν ποσά αναγκαία ως προσαρμογές βάσει των εν λόγω διατάξεων.»

(6) Το άρθρο 66 παράγραφος 2 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«2. Το σύνολο των στοιχείων που απαριθμούνται στα στοιχεία ιβ) έως ιη) του άρθρου 57 αφαιρούνται κατά το ήμισυ από το σύνολο των στοιχείων που απαριθμούνται στα στοιχεία α) έως γ), μείον τα στοιχεία που απαριθμούνται στα στοιχεία θ) έως ια) του εν λόγω άρθρου, και κατά το ήμισυ από τα στοιχεία που απαριθμούνται στα στοιχεία δ) έως η) του εν λόγω άρθρου, τηρουμένων των περιορισμών της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου. Εάν το ήμισυ του άθροισματος των στοιχείων που απαριθμούνται στα στοιχεία ιβ) έως ιη) είναι μεγαλύτερο από το άθροισμα των στοιχείων που απαριθμούνται στα στοιχεία δ) έως η) του άρθρου 57, η διαφορά αφαιρείται από το άθροισμα των στοιχείων που απαριθμούνται στα στοιχεία α) έως γ), μείον τα στοιχεία που απαριθμούνται στα στοιχεία θ) έως ια) του εν λόγω άρθρου.

Εάν τα στοιχεία που απαριθμούνται στο στοιχείο ιη) του άρθρου 57 έχουν ληφθεί υπόψη στον υπολογισμό των σταθμισμένων χρηματοδοτικών ανοιγμάτων για τους σκοπούς του άρθρου 75 σύμφωνα με τα όσα ορίζονται στο Παράρτημα ΙΧ, Μέρος 4 ή στον υπολογισμό των κεφαλαιακών απαιτήσεων όπως προσδιορίζεται στο παράρτημα Ι της οδηγίας 2006/49/ΕΚ, τότε δεν αφαιρούνται.»

(7) Στο άρθρο 75, το στοιχείο γ) αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«γ) όσον αφορά το σύνολο των επιχειρηματικών τους δραστηριοτήτων, για τον κίνδυνο συναλλάγματος, τον κίνδυνο διακανονισμού και τον κίνδυνο βασικών εμπορευμάτων, των κεφαλαιακών απαιτήσεων που υπολογίζονται βάσει του άρθρου 18 της οδηγίας 2006/49/ΕΚ.»

(8) Το άρθρο 101 παράγραφος 1 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«1. Τα ακόλουθα πιστωτικά ιδρύματα δεν παρέχουν υποστήριξη στην τιτλοποίηση, με σκοπό τη μείωση των δυνητικών ή πραγματικών απωλειών των επενδυτών, πέρα από τις συμβατικές υποχρεώσεις τους:

α) οποιοδήποτε μεταβιβάζον πιστωτικό ίδρυμα, το οποίο σε σχέση με μια τιτλοποίηση έπραξε οτιδήποτε από τα ακόλουθα:

i) έκανε χρήση του άρθρου 95 για τον υπολογισμό των ποσών του ανοίγματος που σταθμίζονται με συντελεστή στάθμισης κινδύνου·

ii) πώλησε μέσα από το χαρτοφυλάκιο συναλλαγών του σε ΟΕΣΤ, με αποτέλεσμα να μην κατέχει πλέον κεφάλαιο για τον συγκεκριμένο κίνδυνο των εν λόγω μέσων·

β) ένα ανάδοχο πιστωτικό ίδρυμα.»

- (9) Το ακόλουθο άρθρο 122β παρεμβάλλεται μετά το άρθρο 122α:

«Άρθρο 122β

1. Ανεξάρτητα από τους συντελεστές στάθμισης κινδύνου για τις γενικές θέσεις επανατιτλοποίησης που παρατίθενται στο Παράρτημα ΙΧ, Μέρος 4, οι αρμόδιες αρχές απαιτούν από τα πιστωτικά ιδρύματα να εφαρμόζουν συντελεστή στάθμισης κινδύνου 1250 % σε θέσεις σε εξαιρετικά πολύπλοκες πράξεις επανατιτλοποίησης, εκτός εάν το πιστωτικό ίδρυμα απέδειξε στην αρμόδια αρχή, για κάθε οικεία θέση επανατιτλοποίησης, ότι συμμορφώθηκε με τις απαιτήσεις που προβλέπονται στο άρθρο 122α παράγραφος 4 και 5.
2. Η παράγραφος 1 εφαρμόζεται σε σχέση με θέσεις σε νέες πράξεις επανατιτλοποίησης που εκδίδονται μετά την 31η Δεκεμβρίου 2010. Σε σχέση με θέσεις σε υφιστάμενες πράξεις επανατιτλοποίησης, η παράγραφος 1 εφαρμόζεται από την 31η Δεκεμβρίου 2014, εάν προστεθούν ή υποκατασταθούν νέα υποκείμενα ανοίγματα μετά την εν λόγω ημερομηνία.»

Στο άρθρο 136 παράγραφος 2, προστίθεται η ακόλουθη παράγραφος:

«Για τον σκοπό του καθορισμού του κατάλληλου επιπέδου ιδίων κεφαλαίων στη διαδικασία εποπτικού ελέγχου που διενεργείται σύμφωνα με το άρθρο 124, οι αρμόδιες αρχές αξιολογούν κατά πόσον απαιτείται οποιαδήποτε επιβολή ειδικής απαίτησης ιδίων κεφαλαίων, πέραν του ελάχιστου επιπέδου, για την αποτύπωση των κινδύνων στους οποίους ενδέχεται να εκτεθεί ένα πιστωτικό ίδρυμα, λαμβάνοντας υπόψη τα ακόλουθα στοιχεία:

- α) τις ποσοτικές και ποιοτικές πτυχές της αξιολόγησης των εσωτερικών κεφαλαίων που αναφέρεται στο άρθρο 123·
- β) το πλαίσιο, τις διαδικασίες και του μηχανισμούς του πιστωτικού ιδρύματος που αναφέρονται στο άρθρο 22·
- γ) το αποτέλεσμα της διαδικασίας εποπτικού ελέγχου που διενεργείται σύμφωνα με το άρθρο 124.»

- (10) Το άρθρο 145 παράγραφος 3 αντικαθίσταται ως ακολούθως:

«3. Τα πιστωτικά ιδρύματα υιοθετούν επίσημη πολιτική συμμόρφωσης με τις υποχρεώσεις δημοσιοποίησης που προβλέπονται στις παραγράφους 1 και 2 και διαθέτουν πολιτικές αξιολόγησης της καταλληλότητας των δημοσιοποιήσεών τους, περιλαμβανομένης της επαλήθευσης και της συχνότητάς τους. Τα πιστωτικά ιδρύματα διαθέτουν επίσης πολιτικές για να αξιολογούν κατά πόσον οι δημοσιοποιήσεις τους καθιστούν εμφανή όλα τα χαρακτηριστικά των κινδύνου τους στους παρεμβαίνοντες στην αγορά.

Εάν οι εν λόγω δημοσιοποιήσεις δεν καθιστούν εμφανή όλα τα χαρακτηριστικά των κινδύνων τους στους παρεμβαίνοντες στην αγορά, τα πιστωτικά ιδρύματα οφείλουν να δημοσιοποιούν τις πληροφορίες που είναι αναγκαίες επιπλέον εκείνων που απαιτούνται βάσει της παραγράφου 1. Ωστόσο, υποχρεούνται να δημοσιοποιούν μόνον τις πληροφορίες που είναι

ουσιώδεις και όχι ιδιόκτητες ή εμπιστευτικές σύμφωνα με τα τεχνικά κριτήρια που προβλέπονται στο Παράρτημα XII, Μέρος 1.»

- (11) Τα παραρτήματα τροποποιούνται όπως προβλέπεται στο παράρτημα I της παρούσας οδηγίας:

Άρθρο 2

Η οδηγία 2006/49/EK τροποποιείται ως ακολούθως:

- 1) Στο πρώτο εδάφιο του άρθρου 3 παράγραφος 1, προστίθεται το ακόλουθο στοιχείο κ):

«κ) ως «θέση τιτλοποίησης» και «θέση επανατιτλοποίησης» νοούνται η θέση τιτλοποίησης και η θέση επανατιτλοποίησης όπως αυτές ορίζονται στην οδηγία 2006/48/EK.»
- 2) Στο άρθρο 17 παράγραφος 1, η εισαγωγική φράση αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Όταν ένα ίδρυμα υπολογίζει ποσά χρηματοδοτικών ανοιγμάτων με στάθμιση κινδύνου για τους σκοπούς του Παραρτήματος II της παρούσας οδηγίας σύμφωνα με τα άρθρα 84 έως 89 της οδηγίας 2006/48/EK, τότε, για τον υπολογισμό που προβλέπεται στην οδηγία 2006/48/EK Παράρτημα VII, Μέρος 1, παράγραφος 36, εφαρμόζονται οι ακόλουθες διατάξεις:»
- 3) Στο άρθρο 18 παράγραφος 1, το στοιχείο α) αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«α) των κεφαλαιακών απαιτήσεων, που υπολογίζονται σύμφωνα με τις μεθόδους και εναλλακτικές επιλογές που καθορίζονται στα άρθρα 28 έως 32 και τα Παραρτήματα I, II και VI και, κατά περίπτωση, σύμφωνα με το Παράρτημα V, βάσει του χαρτοφυλακίου συναλλαγών τους, και τις παραγράφους 1 έως 4 του Παραρτήματος II για τις εκτός χαρτοφυλακίου συναλλαγές τους.»
- 4) Τα παραρτήματα τροποποιούνται όπως προβλέπεται στο παράρτημα II της παρούσας οδηγίας.

Άρθρο 3

Μεταφορά στο εθνικό δίκαιο

1. Τα κράτη μέλη θέτουν σε ισχύ τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που απαιτούνται για τη συμμόρφωση με την παρούσα οδηγία το αργότερο έως την 31η Δεκεμβρίου 2010. Κοινοποιούν αμέσως στην Επιτροπή το κείμενο των εν λόγω διατάξεων, καθώς και πίνακα αντιστοιχίας μεταξύ αυτών και της παρούσας οδηγίας.

Όταν τα κράτη μέλη θεσπίζουν τις εν λόγω διατάξεις, πρέπει να περιλαμβάνεται σε αυτές αναφορά στην παρούσα οδηγία ή να συνοδεύονται από παρόμοια αναφορά

κατά την επίσημη δημοσίευσή τους. Ο τρόπος αναφοράς καθορίζεται από τα κράτη μέλη.

2. Τα κράτη μέλη κοινοποιούν στην Επιτροπή το κείμενο των ουσιωδών διατάξεων εσωτερικού δικαίου τις οποίες θεσπίζουν στον τομέα που διέπεται από την παρούσα οδηγία.

Άρθρο 4

Έναρξη ισχύος

Η παρούσα οδηγία αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή της στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Άρθρο 5

Αποδέκτες

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη

Βρυξέλλες,

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο
Ο Πρόεδρος

Για το Συμβούλιο
Ο Πρόεδρος

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι

Τα παραρτήματα V, VI, IX και XII της οδηγίας 2006/48/ΕΚ τροποποιούνται ως ακολούθως:

1) Στο παράρτημα V, προστίθεται το ακόλουθο τμήμα 11:

«11. ΜΙΣΘΟΛΟΓΙΚΕΣ ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ

22. Κατά τον καθορισμό και την εφαρμογή των μισθολογικών πολιτικών για τις κατηγορίες εκείνες υπαλλήλων των οποίων οι επαγγελματικές δραστηριότητες έχουν ουσιώδη αντίκτυπο στα χαρακτηριστικά του κινδύνου τους, τα πιστωτικά ιδρύματα συμμορφώνονται προς τις ακόλουθες αρχές κατά τρόπο ενδεδειγμένο προς το μέγεθος, την εσωτερική οργάνωση και τη φύση, το αντικείμενο και την πολυπλοκότητα των δραστηριοτήτων τους:
- α) η μισθολογική πολιτική συνάδει με και προωθεί την ορθή και αποτελεσματική διαχείριση των κινδύνων και δεν ενθαρρύνει την ανάληψη υπερβολικών κινδύνων εκ μέρους του πιστωτικού ιδρύματος·
 - β) η μισθολογική πολιτική είναι σύμφωνη προς την επιχειρηματική στρατηγική, τους στόχους, τις αξίες και τα μακροπρόθεσμα συμφέροντα του πιστωτικού ιδρύματος·
 - γ) το διαχειριστικό όργανο (με εποπτική αρμοδιότητα) του πιστωτικού ιδρύματος θεσπίζει τις γενικές αρχές της μισθολογικής πολιτικής και είναι υπεύθυνο για την εφαρμογή της·
 - δ) η εφαρμογή της μισθολογικής πολιτικής υπόκειται, τουλάχιστον άπαξ ετησίως, σε κεντρική και ανεξάρτητη εσωτερική επανεξέταση όσον αφορά τη συμμόρφωσή της προς τις μισθολογικές πολιτικές και διαδικασίες που καθορίζονται από το διαχειριστικό όργανο (με εποπτική αρμοδιότητα)·
 - ε) στην περίπτωση που οι αμοιβές συνδέονται με τις επιδόσεις, το συνολικό ποσό των αμοιβών βασίζεται σε ένα συνδυασμό αξιολόγησης των επιδόσεων του ατόμου, της οικείας επιχειρηματικής μονάδας και των συνολικών αποτελεσμάτων του πιστωτικού ιδρύματος·
 - στ) οι σταθερές και οι μεταβλητές συνιστώσες των συνολικών αμοιβών εξισορροπούνται κατάλληλα· η σταθερή συνιστώσα αντιπροσωπεύει ένα αρκετά υψηλό μερίδιο των συνολικών αμοιβών ώστε να καθιστά εφικτή την εφαρμογή μιας πλήρως ευέλικτης πολιτικής πρόσθετων αμοιβών, συμπεριλαμβανομένης της δυνατότητας μη καταβολής πρόσθετων αμοιβών·
 - ζ) οι πληρωμές που συνδέονται με την πρόωρη καταγγελία σύμβασης αντικατοπτρίζουν τις επιδόσεις που επιτεύχθηκαν σε βάθος χρόνου και είναι σχεδιασμένες κατά τρόπο ώστε να μην ανταμείβουν την αποτυχία·
 - η) η μέτρηση των επιδόσεων που χρησιμοποιείται για τον υπολογισμό των πρόσθετων αμοιβών ή των αποθεματικών πρόσθετων αμοιβών

περιλαμβάνει προσαρμογή προς τους τρέχοντες και τους μελλοντικούς κινδύνους και λαμβάνει υπόψη το κόστος του χρησιμοποιηθέντος κεφαλαίου και τη ρευστότητα που απαιτείται·

θ) η καταβολή του μεγαλύτερου μέρους σημαντικής πρόσθετης αμοιβής αναστέλλεται για κατάλληλο χρονικό διάστημα και συνδέεται με τις μελλοντικές επιδόσεις της επιχείρησης».

2) Το παράρτημα VI, μέρος 1 τροποποιείται ως ακολούθως:

α) Η παράγραφος 8 αντικαθίσταται ως ακολούθως:

«8. Με την επιφύλαξη των παραγράφων 9, 10 και 11, τα ανοίγματα έναντι περιφερειακών κυβερνήσεων και τοπικών αρχών σταθμίζονται όπως τα ανοίγματα έναντι ιδρυμάτων, σύμφωνα με την παράγραφο 11α. Η μεταχείριση αυτή είναι ανεξάρτητη από τη χρήση της διακριτικής ευχέρειας του άρθρου 80, παράγραφος 3. Η προτιμησιακή αντιμετώπιση των βραχυπρόθεσμων ανοιγμάτων σύμφωνα με τις παραγράφους 31, 32 και 37 δεν εφαρμόζεται.»

β) Παρεμβάλλεται η ακόλουθη παράγραφος 11^α:

«11α. Με την επιφύλαξη των παραγράφων 9, 10 και 11, τα ανοίγματα έναντι περιφερειακών κυβερνήσεων και τοπικών αρχών των κρατών μελών τα οποία είναι εκτεφρασμένα και χρηματοδοτούνται στο εγχώριο νόμιμο της συγκεκριμένης περιφερειακής κυβέρνησης και τοπικής αρχής σταθμίζονται με συντελεστή στάθμισης κινδύνου 20%.»

3) Το παράρτημα IX τροποποιείται ως ακολούθως:

α) Στο μέρος 3 παράγραφος 1, προστίθεται το ακόλουθο στοιχείο γ):

«γ) Η πιστωτική αξιολόγηση δεν βασίζεται εν όλω ή εν μέρει σε μη χρηματοδοτούμενη υποστήριξη παρεχόμενη από το ίδιο το πιστωτικό ίδρυμα.»

β) Το μέρος 4 τροποποιείται ως ακολούθως:

i) Στην παράγραφο 5, προστίθεται η ακόλουθη πρόταση:

«Όταν δεν είναι δυνατόν να χρησιμοποιηθεί καμία πιστωτική αξιολόγηση καθορισμένου ECAI για μια θέση σε εμπορεύσιμο τίτλο εξασφαλισμένο με περιουσιακά στοιχεία λόγω της απαίτησης που προβλέπεται στην παράγραφο 1 στοιχείο γ) του μέρους 3, το πιστωτικό ίδρυμα δύναται να χρησιμοποιήσει τον συντελεστή στάθμισης κινδύνου που έχει αποδοθεί σε μια ταμειακή διευκόλυνση για τον υπολογισμό του ποσού του σταθμισμένου ποσού των τιτλοποιημένων ανοιγμάτων για τον εμπορεύσιμο τίτλο, εάν ο εμπορεύσιμος τίτλος ενός προγράμματος έκδοσης εμπορικών χρεογράφων εξασφαλισμένων με στοιχεία ενεργητικού και η ταμειακή διευκόλυνση σχηματίζουν αλληλεπικαλυπτόμενες θέσεις.»

ii) Η παράγραφος 6 αντικαθίσταται ως ακολούθως:

«6. Με την επιφύλαξη της παραγράφου 8, το σταθμισμένο ποσό μιας διαβαθμισμένης θέσης τιτλοποίησης ή επανατιτλοποίησης υπολογίζεται εφαρμόζοντας στην αξία του ανοίγματος τον συντελεστή στάθμισης που αντιστοιχεί στη βαθμίδα πιστωτικής ποιότητας με την οποία οι αρμόδιες αρχές αποφάσισαν σύμφωνα με το άρθρο 98, να αντιστοιχίσουν την πιστοληπτική αξιολόγηση, όπως καθορίζεται στον Πίνακα 1.»

iii) Ο πίνακας 1 αντικαθίσταται ως ακολούθως:

Πίνακας 1

Βαθμίδα πιστωτικής ποιότητας	1	2	3	4 (μόνον για πιστωτικές αξιολογήσεις πλην των βραχυπρόθεσμων πιστοληπτικών αξιολογήσεων)	Όλες οι λοιπές βαθμίδες πιστωτικής ποιότητας
Θέσεις τιτλοποίησης	20%	50%	100%	350%	1250%
Θέσεις επανατιτλοποίησης	40%	100%	225%	650%	1250%

iv) Ο πίνακας 2 διαγράφεται.

v) Η παράγραφος 46 αντικαθίσταται ως ακολούθως:

«46. Στη μέθοδο των διαβαθμίσεων, το σταθμισμένο ποσό μιας διαβαθμισμένης θέσης τιτλοποίησης ή επανατιτλοποίησης υπολογίζεται εφαρμόζοντας στην αξία ανοίγματος τον συντελεστή στάθμισης της βαθμίδας πιστωτικής ποιότητας με την οποία οι αρμόδιες αρχές αποφάσισαν να αντιστοιχίσουν την πιστοληπτική αξιολόγηση σύμφωνα με το άρθρο 98, όπως αναφέρεται στον Πίνακα 4 κατωτέρω, πολλαπλασιασμένο επί 1,06.»

vi) Ο πίνακας 4 αντικαθίσταται ως ακολούθως:

Πίνακας 4

Βαθμίδα πιστωτικής ποιότητας		Θέσεις τιτλοποίησης			Θέσεις επανατιτλοποίησης	
Πιστωτικές αξιολογήσεις πλην των βραχυπρόθεσμων	Βραχυπρόθεσμες πιστωτικές αξιολογήσεις	A	B	Γ	Δ	E
1	1	7%	12%	20%	20%	30%
2		8%	15%	25%	25%	40%

3		10%	18%	35%	35%	50%
4	2	12%	20%		40%	65%
5		20%	35%		60%	100%
6		35%	50%		100%	150%
7	3	60%	75%		150%	225%
8		100%			200%	350%
9		250%			300%	500%
10		425%			500%	650%
11		650%			750%	850%
Κάθε άλλη και μη διαβαθμισμένες		1250%				

vii) Η παράγραφος 47 αντικαθίσταται ως ακολούθως:

«47. Οι συντελεστές στάθμισης της στήλης Γ του πίνακα 4 εφαρμόζονται εάν η θέση τιτλοποίησης δεν είναι θέση επανατιτλοποίησης και εάν ο πραγματικός αριθμός ανοιγμάτων που τιτλοποιήθηκαν είναι κάτω των έξι. Για τις υπόλοιπες θέσεις τιτλοποίησης που δεν είναι θέσεις επανατιτλοποίησης, εφαρμόζονται οι συντελεστές στάθμισης της στήλης Β, εκτός εάν η θέση ανήκει στο τμήμα τιτλοποίησης με την υψηλότερη εξοφλητική προτεραιότητα, οπότε εφαρμόζεται ο συντελεστής στάθμισης της στήλης Α. Για τις θέσεις επανατιτλοποίησης, εφαρμόζεται ο συντελεστής στάθμισης της στήλης Ε, εκτός εάν η θέση ανήκει στο τμήμα επανατιτλοποίησης με την υψηλότερη εξοφλητική προτεραιότητα και κανένα από τα υποκείμενα ανοίγματα δεν ήταν ανοίγματα επανατιτλοποίησης, οπότε εφαρμόζεται η στήλη Δ. Κατά τον προσδιορισμό του τμήματος με την υψηλότερη προτεραιότητα δεν απαιτείται να λαμβάνονται υπόψη τα ποσά που οφείλονται δυνάμει συμβάσεων παράγωγων μέσων επιτοκίου και τιμών συναλλάγματος, ούτε οι οφειλόμενες προμήθειες ή άλλες παρόμοιες πληρωμές.»

viii) Η παράγραφος 48 διαγράφεται:

ix) Η παράγραφος 49 αντικαθίσταται ως ακολούθως:

«49. Κατά τον υπολογισμό του πραγματικού αριθμού τιτλοποιημένων απαιτήσεων, όλες οι απαιτήσεις έναντι του ιδίου οφειλέτη αντιμετωπίζονται ως μία και μόνο απαίτηση. Ο πραγματικός αριθμός απαιτήσεων υπολογίζεται με τον τύπο:

$$N = \frac{(\sum_i EAD_i)^2}{\sum_i EAD_i^2}$$

όπου EAD_i είναι το άθροισμα των αξιών ανοιγμάτων έναντι του ιστού οφειλέτη. Εάν το τμήμα χαρτοφυλακίου που αντιστοιχεί στο μεγαλύτερο άνοιγμα (C1) είναι διαθέσιμο, το πιστωτικό ίδρυμα μπορεί να υπολογίσει τον αριθμό N ως $1/C1$.»

x) Η παράγραφος 50 διαγράφεται.

xi) Η παράγραφος 52 αντικαθίσταται ως ακολούθως:

«52. Με την επιφύλαξη των παραγράφων 58 και 59, ο συντελεστής στάθμισης που εφαρμόζεται στην τιτλοποιημένη θέση με τη μέθοδο του εποπτικού υποδείγματος είναι ο συντελεστής στάθμισης κινδύνου που εφαρμόζεται σύμφωνα με την παράγραφο 53. Ωστόσο, ο συντελεστής στάθμισης κινδύνου δεν είναι κατώτερος του 20 % για τις θέσεις επανατιτλοποίησης και δεν είναι κατώτερος του 7% για όλες τις λοιπές θέσεις τιτλοποίησης.»

xii) Στην παράγραφο 53, το έκτο εδάφιο αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«N είναι ο πραγματικός αριθμός ανοιγμάτων όπως υπολογίζεται σύμφωνα με την παράγραφο 49. Στην περίπτωση πράξεων επανατιτλοποίησης, το πιστωτικό ίδρυμα πρέπει να εξετάσει τον αριθμό των ανοιγμάτων τιτλοποίησης της ομάδας και όχι τον αριθμό των υποκειμένων ανοιγμάτων στις αρχικές ομάδες από τις οποίες απορρέουν τα υποκείμενα ανοίγματα τιτλοποίησης.»

4) Το παράρτημα XII, μέρος 2 τροποποιείται ως ακολούθως:

α) Οι παράγραφοι 9 και 10 αντικαθίστανται από το ακόλουθο κείμενο:

«9. Τα πιστωτικά ιδρύματα που υπολογίζουν τις κεφαλαιακές απαιτήσεις τους σύμφωνα με το άρθρο 75 στοιχεία β) και γ) δημοσιοποιούν τις απαιτήσεις αυτές χωριστά για κάθε κίνδυνο που αναφέρεται στις διατάξεις αυτές. Επιπλέον, η κεφαλαιακή απαίτηση για ειδικό κίνδυνο επιτοκίου θέσεων τιτλοποίησης δημοσιοποιείται χωριστά.

10. Τα πιστωτικά ιδρύματα που υπολογίζουν τις κεφαλαιακές απαιτήσεις τους σύμφωνα με το Παράρτημα V της οδηγίας 2006/49/EK δημοσιοποιούν τις ακόλουθες πληροφορίες:

α) για κάθε καλυπτόμενο υποχαρτοφυλάκιο:

- i) τα χαρακτηριστικά των χρησιμοποιούμενων υποδειγμάτων·
- ii) για την κεφαλαιακή απαίτηση πρόσθετου κινδύνου, τις μεθοδολογίες που χρησιμοποιήθηκαν και τους κινδύνους που μετρήθηκαν μέσω της χρήσης εσωτερικού υποδείγματος, συμπεριλαμβανομένης περιγραφής της προσέγγισης που

χρησιμοποιήθηκε από το πιστωτικό ίδρυμα για τον καθορισμό οριζόντων ρευστότητας, τις μεθοδολογίες που χρησιμοποιήθηκαν για την επίτευξη αξιολόγησης κεφαλαίων σύμφωνης προς το πρότυπο της απαιτούμενης ευρωστίας, και τις μεθόδους που χρησιμοποιήθηκαν για την επικύρωση του υποδείγματος·

- iii) περιγραφή του προγράμματος προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων που εφαρμόζεται στο υποχαρτοφυλάκιο·
 - iv) περιγραφή των μεθόδων που χρησιμοποιούνται για το δοκιμαστικό εκ των υστέρων έλεγχο και την επικύρωση της ακρίβειας και της συνέπειας των εσωτερικών υποδειγμάτων και των διαδικασιών ανάπτυξης υποδειγμάτων·
- β) τον βαθμό αποδοχής από τις αρμόδιες αρχές·
- γ) περιγραφή του βαθμού και των μεθοδολογιών για τη συμμόρφωση προς τις απαιτήσεις που ορίζονται στο Παράρτημα VII Μέρος Β της οδηγίας 2006/49/EK·
- δ) την υψηλότερη, την κατώτερη και τη μέση τιμών των ακόλουθων μεγεθών:
- i) των καθημερινών μετρήσεων δυνητικής ζημίας κατά τη διάρκεια της περιόδου που καλύπτει η έκθεση και κατά τη λήξη της περιόδου·
 - (ii) των μετρήσεων δυνητικής ζημίας σε ακραίες συνθήκες κατά τη διάρκεια της περιόδου που καλύπτει η έκθεση και κατά τη λήξη της περιόδου·
 - (iii) της κεφαλαιακής απαίτησης πρόσθετου κινδύνου κατά τη διάρκεια της περιόδου που καλύπτει η έκθεση και κατά τη λήξη της περιόδου·
- ε) το ποσό του κεφαλαίου για αυξημένο κίνδυνο, μαζί με τον σταθμισμένο μέσο ορίζοντα ρευστότητας για κάθε καλυπτόμενο υποχαρτοφυλάκιο·
- στ) σύγκριση των καθημερινών μετρήσεων δυνητικής ζημίας στο τέλος της ημέρας με τις ημερήσιες μεταβολές της αξίας του χαρτοφυλακίου στο τέλος της επόμενης εργάσιμης ημέρας, μαζί με ανάλυση τυχόν σημαντικών υπερβάσεων κατά την περίοδο που καλύπτει η έκθεση.»

β) Η παράγραφος 14 αντικαθίσταται ως ακολούθως:

«14. Τα πιστωτικά ιδρύματα που υπολογίζουν τα σταθμισμένα ποσά σύμφωνα με τα άρθρα 94 έως 101 ή τις κεφαλαιακές απαιτήσεις σύμφωνα με την παράγραφο 16α του παραρτήματος I της οδηγίας 2006/49/EK δημοσιοποιούν τις ακόλουθες πληροφορίες, όπου αρμόζει χωριστά για το χαρτοφυλάκιο συναλλαγών και για τις εκτός χαρτοφυλακίου συναλλαγές:

- α) περιγραφή των στόχων του πιστωτικού ιδρύματος σε σχέση με τη δραστηριότητα τιτλοποίησης·
- β) φύση άλλων κινδύνων, συμπεριλαμβανομένου του κινδύνου ρευστότητας που ενέχουν τα τιτλοποιημένα περιουσιακά στοιχεία·
- γ) τύπος των κινδύνων όσον αφορά την εξοφλητική προτεραιότητα των υποκείμενων θέσεων τιτλοποίησης και όσον αφορά τα υποκείμενα περιουσιακά στοιχεία των εν λόγω θέσεων τιτλοποίησης που αναλαμβάνονται και διακρατούνται με τη δραστηριότητα επανατιτλοποίησης·
- δ) διάφοροι ρόλοι του πιστωτικού ιδρύματος στη διαδικασία τιτλοποίησης·
- ε) βαθμός συμμετοχής του πιστωτικού ιδρύματος σε κάθε τιτλοποίηση·
- στ) περιγραφή των υφιστάμενων διαδικασιών για την παρακολούθηση των μεταβολών του πιστωτικού κινδύνου και του κινδύνου αγοράς των ανοιγμάτων τιτλοποίησης, συμπεριλαμβανομένου του τρόπου με τον οποίο η συμπεριφορά των υποκείμενων περιουσιακών στοιχείων επιδρά στα ανοίγματα τιτλοποίησης, και περιγραφή του τρόπου με τον οποίο οι εν λόγω διαδικασίες διαφέρουν για τα ανοίγματα επανατιτλοποίησης·
- ζ) περιγραφή της πολιτικής του πιστωτικού ιδρύματος όσον αφορά τη χρήση της αντισταθμιστικής και της μη χρηματοδοτούμενης προστασίας για τη μείωση των κινδύνων των διακρατούμενων ανοιγμάτων τιτλοποίησης και επανατιτλοποίησης, συμπεριλαμβανομένου του προσδιορισμού ουσιωδών αντισυμβαλλομένων αντιστάθμισης ανά συναφή τύπο ανοίγματος σε κίνδυνο·
- η) μέθοδοι υπολογισμού των σταθμισμένων ποσών τις οποίες το πιστωτικό ίδρυμα εφαρμόζει στις δραστηριότητες τιτλοποίησης, συμπεριλαμβανομένων των τύπων ανοιγμάτων τιτλοποίησης στους οποίους εφαρμόζεται κάθε προσέγγιση·
- θ) τύπους ΟΕΣΤ που χρησιμοποιεί το πιστωτικό ίδρυμα, ως ανάδοχος, για την τιτλοποίηση ανοιγμάτων τρίτων, συμπεριλαμβανομένου του κατά πόσον και σε ποια μορφή και σε ποιον βαθμό το πιστωτικό ίδρυμα διαθέτει ανοίγματα στις εν λόγω ΟΕΣΤ, τόσο εντός όσο και εκτός ισολογισμού·
- ι) περίληψη των λογιστικών μεθόδων τις οποίες το πιστωτικό ίδρυμα εφαρμόζει στις δραστηριότητες τιτλοποίησης, περιλαμβανομένων των εξής πληροφοριών:
 - i) κατάταξη των συναλλαγών ως πωλήσεων ή ως χρηματοδοτήσεων·
 - ii) λογιστική καταχώριση των κερδών από πωλήσεις·
 - iii) μέθοδοι και βασικές παραδοχές και πληροφορίες για την αποτίμηση θέσεων τιτλοποίησης·

- iv) αντιμετώπιση των σύνθετων πράξεων τιτλοποίησης εάν αυτές δεν καλύπτονται από άλλες λογιστικές μεθόδους·
 - v) τρόπος αποτίμησης των περιουσιακών στοιχείων εν αναμονή τιτλοποίησης και κατά πόσον καταχωρούνται στις εκτός χαρτοφυλακίου συναλλαγές ή στο χαρτοφυλάκιο συναλλαγών του πιστωτικού ιδρύματος·
 - vi) πολιτικές καταχώρισης υποχρεώσεων στον ισολογισμό για ρυθμίσεις που μπορεί να απαιτήσουν από το πιστωτικό ίδρυμα να παράσχει χρηματοδοτική υποστήριξη σε τιτλοποιημένα περιουσιακά στοιχεία·
- ια) επωνυμίες των ECAI των οποίων οι αξιολογήσεις χρησιμοποιούνται για τις πράξεις τιτλοποίησης και είδη των ανοιγμάτων για τα οποία χρησιμοποιείται κάθε ECAI·
 - ιβ) όπου συντρέχει περίπτωση, περιγραφή της μεθόδου εσωτερικής αξιολόγησης που προβλέπεται στο Παράρτημα ΙΧ Μέρος 4, συμπεριλαμβανομένων της δομής της διαδικασίας εσωτερικής αξιολόγησης και της σχέσης μεταξύ εσωτερικής αξιολόγησης και εξωτερικών διαβαθμίσεων, της χρήσης εσωτερικής αξιολόγησης για σκοπούς άλλους πλν της εσωτερικής αξιολόγησης κεφαλαίων, των μηχανισμών ελέγχου της διαδικασίας εσωτερικής αξιολόγησης, συμπεριλαμβανομένης της εξέτασης της ανεξαρτησίας, της ευθύνης και της επανεξέτασης της διαδικασίας εσωτερικής αξιολόγησης· τύποι ανοιγμάτων στους οποίους εφαρμόζεται η διαδικασία εσωτερικής αξιολόγησης και προσομοιώσεις ακραίων καταστάσεων που χρησιμοποιούνται για τον καθορισμό των επιπέδων πιστωτικής ενίσχυσης, ανά τύπο ανοίγματος·
 - ιγ) εξήγηση των σημαντικών μεταβολών που αφορούν οποιεσδήποτε ποσοτικές δημοσιοποιήσεις των στοιχείων θ) έως ιβ) από την τελευταία περίοδο για την οποία υποβλήθηκε έκθεση·
 - ιδ) χωριστά για το χαρτοφυλάκιο συναλλαγών και τις εκτός χαρτοφυλακίου συναλλαγές, οι ακόλουθες πληροφορίες ανά τύπο ανοίγματος:
 - i) το συνολικό ποσό των εκκρεμών ανοιγμάτων που έχουν τιτλοποιηθεί από το πιστωτικό ίδρυμα, χωριστά για τις παραδοσιακές και σύνθετες πράξεις τιτλοποίησης και για τις πράξεις τιτλοποίησης στις οποίες το πιστωτικό ίδρυμα ενεργεί μόνον ως ανάδοχος·
 - ii) το συνολικό ποσό των εντός ισολογισμού ανοιγμάτων τιτλοποίησης που διακρατήθηκαν ή αγοράσθηκαν και των εκτός ισολογισμού ανοιγμάτων τιτλοποίησης·
 - iii) το συνολικό ποσό περιουσιακών στοιχείων εν αναμονή τιτλοποίησης·

- iv) για τιτλοποιημένες διευκολύνσεις που υπάγονται σε ρύθμιση πρόωρης εξόφλησης των τίτλων, το σύνολο των εκταμιευθέντων ανοιγμάτων που αποδίδονται στα συμφέροντα του πωλητή και του επενδυτή αντίστοιχα, τις συνολικές κεφαλαιακές απαιτήσεις που ανέλαβε το πιστωτικό ίδρυμα σε σχέση με τις διακρατούμενες μετοχές του (του πωλητή) των εκταμιευθέντων υπολοίπων και των μη εκταμιευθεισών πιστωτικών γραμμών, και τις συνολικές κεφαλαιακές απαιτήσεις που ανέλαβε το πιστωτικό ίδρυμα σε σχέση με τις μετοχές του επενδυτή εκταμιευθέντων υπολοίπων και των μη εκταμιευθεισών πιστωτικών γραμμών·
 - v) το ποσό των ανοιγμάτων τιτλοποίησης που αφαιρούνται από τα ίδια κεφάλαια ή που σταθμίζονται με συντελεστή στάθμισης κινδύνου 1 250%·
 - vi) σύνοψη της δραστηριότητας πράξεων τιτλοποίησης του τρέχοντος έτος, συμπεριλαμβανομένου του ποσού των ανοιγμάτων που τιτλοποιήθηκαν και του κέρδους ή της ζημίας που καταχωρήθηκε για την πώληση·
- ιε) χωριστά για το χαρτοφυλάκιο συναλλαγών και τις εκτός χαρτοφυλακίου συναλλαγές, οι ακόλουθες πληροφορίες:
- i) το συνολικό ποσό ανοιγμάτων τιτλοποίησης που διακρατήθηκαν ή αγοράστηκαν και τις συναφείς κεφαλαιακές απαιτήσεις, με κατανομή σε ανοίγματα τιτλοποίησης και ανοίγματα επανατιτλοποίησης και περαιτέρω κατανομή σε κατάλληλο αριθμό ζωνών συντελεστών στάθμισης ή κεφαλαιακών απαιτήσεων, για κάθε χρησιμοποιούμενη μέθοδο κεφαλαιακών απαιτήσεων·
 - ii) το συνολικό ποσό ανοιγμάτων επανατιτλοποίησης που διακρατήθηκαν ή αγοράστηκαν κατανεμημένων ανάλογα με το άνοιγμα πριν από και μετά την αντιστάθμιση/ασφάλιση και το άνοιγμα σε χρηματοδοτικούς εγγυητές, κατανεμημένο ανάλογα με κατηγορίες πιστοληπτικής ικανότητας εγγυητών ή επωνυμία εγγυητών·
- ιστ) για τις εκτός χαρτοφυλακίου συναλλαγές και όσον αφορά τα ανοίγματα που τιτλοποιήθηκαν από το πιστωτικό ίδρυμα, το ποσό των απομειωμένων/ληξιπρόθεσμων περιουσιακών στοιχείων και των ζημιών που καταχωρήθηκαν από το πιστωτικό ίδρυμα κατά την τρέχουσα περίοδο, με κατανομή αμοιτέρων ανά τύπο ανοίγματος·
- ιζ) για το χαρτοφυλάκιο συναλλαγών, το συνολικό υπόλοιπο των ανοιγμάτων που τιτλοποιήθηκαν από το πιστωτικό ίδρυμα και υπόκεινται σε κεφαλαιακά απαιτήση για κίνδυνο αγοράς, με κατανομή σε παραδοσιακά/σύνθετα ανοίγματα και ανά τύπο ανοίγματος.»

γ) Προστίθεται η ακόλουθη παράγραφος 15:

«15. Οι ακόλουθες πληροφορίες δημοσιοποιούνται σε σχέση με την μισθολογική πολιτική και πρακτική του πιστωτικού ιδρύματος για τις κατηγορίες εκείνες υπαλλήλων των οποίων οι επαγγελματικές δραστηριότητες έχουν ουσιώδη αντίκτυπο στο προφίλ κινδύνου τους:

- α) πληροφορίες όσον αφορά τη διαδικασία λήψης αποφάσεων που χρησιμοποιείται για τον καθορισμό της μισθολογικής πολιτικής, συμπεριλαμβανομένων, εφόσον συντρέχει περίπτωση, πληροφοριών σχετικά με τη σύνθεση και την εντολή της μισθολογικής επιτροπής, της επωνυμίας του εξωτερικού συμβούλου του οποίου οι υπηρεσίες χρησιμοποιήθηκαν για τον καθορισμό της μισθολογικής πολιτικής και του ρόλου των οικείων ενδιαφερομένων·
- β) πληροφορίες σχετικά με τη σχέση μεταξύ αμοιβής και επιδόσεων·
- γ) πληροφορίες σχετικά με τα κριτήρια που χρησιμοποιούνται για τη μέτρηση των επιδόσεων και την προσαρμογή στον κίνδυνο·
- δ) πληροφορίες σχετικά με τα κριτήρια επιδόσεων, στα οποία βασίζονται το δικαίωμα απόκτησης μετοχών, δικαιωμάτων προαίρεσης ή οι μεταβλητές συνιστώσες των αμοιβών·
- ε) κύριες παράμετροι και σκεπτικό κάθε καθεστώτος πρόσθετων αμοιβών και κάθε άλλης μη χρηματικής παροχής.»

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙ

Τα παραρτήματα Ι, ΙΙ, V και VII της οδηγίας 2006/49/ΕΚ τροποποιούνται ως ακολούθως:

1) Το παράρτημα Ι τροποποιείται ως ακολούθως:

α) Η παράγραφος 14 τροποποιείται ως ακολούθως:

i) Η πρώτη παράγραφος αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«14. Το ίδρυμα κατατάσσει τις καθαρές θέσεις του στο χαρτοφυλάκιο συναλλαγών σε μέσα τα οποία δεν είναι θέσεις τιτλοποίησης, με βάση τον υπολογισμό που καθορίζεται στην παράγραφο 1, μεταξύ των ενδεδειγμένων κατηγοριών του Πίνακα 1, με κριτήριο τον εκδότη/οφειλέτη τους, την εξωτερική ή εσωτερική πιστοληπτική αξιολόγηση και την εναπομένουσα ληκτότητα· στη συνέχεια τις πολλαπλασιάζει επί τους συντελεστές στάθμισης που παρατίθενται στον πίνακα αυτόν. Αθροίζει τις σταθμισμένες θέσεις του, οι οποίες προκύπτουν από την εφαρμογή της παρούσας παραγράφου και της παραγράφου 16α (ανεξάρτητα από το εάν είναι θετικές ή αρνητικές), προκειμένου να υπολογίσει την κεφαλαιακή του απαίτηση έναντι του ειδικού κινδύνου.»

(ii) Η τέταρτη παράγραφος διαγράφεται.

β) Παρεμβάλλεται η ακόλουθη παράγραφος 16α:

«16α. Το ίδρυμα υπολογίζει την κεφαλαιακή απαίτηση για τις καθαρές θέσεις του στο χαρτοφυλάκιο συναλλαγών σε μέσα που είναι θέσεις τιτλοποίησης ως ακολούθως:

α) για θέσεις τιτλοποίησης που θα υπάγονταν στην τυποποιημένη μέθοδο για τον πιστωτικό κίνδυνο στις εκτός χαρτοφυλακίου συναλλαγές του ίδιου ιδρύματος, 8% των σταθμισμένων ποσών βάσει της τυποποιημένης μεθόδου όπως προβλέπεται στο Παράρτημα ΙΧ, Μέρος 4 της οδηγίας 2006/48/ΕΚ·

β) για θέσεις τιτλοποίησης που θα υπάγονταν στη μέθοδο των εσωτερικών διαβαθμίσεων στις εκτός χαρτοφυλακίου συναλλαγές του ίδιου ιδρύματος, 8% των σταθμισμένων ποσών βάσει της μεθόδου των εσωτερικών διαβαθμίσεων όπως προβλέπεται στο Παράρτημα ΙΧ, Μέρος 4 της οδηγίας 2006/48/ΕΚ. Η μέθοδος του εποπτικού υποδείγματος είναι δυνατόν να χρησιμοποιηθεί μόνον με την εποπτική έγκριση ιδρυμάτων πλην του μεταβιβάζοντος ιδρύματος, το οποίο μπορεί να την εφαρμόσει για την ίδια θέση τιτλοποίησης στις εκτός χαρτοφυλακίου συναλλαγές του. Εάν συντρέχει περίπτωση, οι εκτιμήσεις της PD και των LGD ως στοιχείων για τη μέθοδο του εποπτικού υποδείγματος καθορίζονται σύμφωνα με τα άρθρα 84 έως 89 της οδηγίας 2006/48/ΕΚ ή εναλλακτικά, και με την επιφύλαξη χωριστής εποπτικής έγκρισης, βάσει μεθόδου που προβλέπεται στο παράρτημα V, παράγραφος 5α·

γ) ανεξάρτητα από τις παραγράφους α) και β) ανωτέρω, για θέσεις επανατιτλοποίησης που θα υπάγονταν σε συντελεστή στάθμισης κινδύνου 1 250 % σύμφωνα με το άρθρο 122β παράγραφος 1 της οδηγίας 2006/48/EK, εάν περιλαμβάνονταν στις εκτός χαρτοφυλακίου συναλλαγές των ίδιων ιδρυμάτων, 8% των σταθμισμένων ποσών σύμφωνα με το εν λόγω άρθρο.»

γ) Η παράγραφος 34 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«34. Το ίδρυμα αθροίζει όλες τις καθαρές θετικές θέσεις του και όλες τις καθαρές αρνητικές θέσεις του κατά τα προβλεπόμενα στην παράγραφο 1. Το ίδρυμα πολλαπλασιάζει τη συνολική μεικτή θέση του επί 8 %, προκειμένου να υπολογίσει την κεφαλαιακή απαίτηση για την κάλυψη του ειδικού κινδύνου.»

δ) Η παράγραφος 35 διαγράφεται.

2) Στο παράρτημα II, παράγραφος 7, η δεύτερη παράγραφος αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Εντούτοις, εάν πρόκειται για πιστωτικό παράγωγο τύπου «credit default swap», το ίδρυμα του οποίου το άνοιγμα που προκύπτει από την εν λόγω συμφωνία ανταλλαγής αποτελεί θετική θέση στο υποκείμενο μέσο, έχει την ευχέρεια να εφαρμόσει ποσοστό 0 % για το ενδεχόμενο μελλοντικό πιστωτικό άνοιγμα, εκτός αν το πιστωτικό παράγωγο τύπου «credit default swap» υπόκειται σε ρήτρα εκκαθάρισης σε περίπτωση αφερεγγυότητας της οντότητας της οποίας το άνοιγμα που προκύπτει από τη συμφωνία ανταλλαγής αποτελεί αρνητική θέση στο υποκείμενο μέσο, έστω και αν το υποκείμενο μέσο δεν τελεί σε κατάσταση αθέτησης τήρησης υποχρέωσης, οπότε το ύψος του δυνητικού μελλοντικού πιστωτικού ανοίγματος του ιδρύματος περιορίζεται στο ποσό των προσαυξήσεων που δεν έχουν ακόμη καταβληθεί από την οντότητα στο ίδρυμα.»

3) Το παράρτημα V τροποποιείται ως ακολούθως:

α) Η παράγραφος 1 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«1. Οι αρμόδιες αρχές επιτρέπουν, υπό τις προϋποθέσεις που ορίζονται στο παρόν Παράρτημα, στα ιδρύματα να υπολογίζουν τις κεφαλαιακές απαιτήσεις τους για τον κίνδυνο θέσης, τον κίνδυνο συναλλάγματος ή/και τον κίνδυνο βασικού εμπορεύματος με τα εσωτερικά τους υποδείγματα αντί, ή σε συνδυασμό, με τις μεθόδους που περιγράφονται στα Παραρτήματα I, III και IV. Σε κάθε περίπτωση απαιτείται ρητή αναγνώριση των αρμόδιων αρχών για τη χρησιμοποίηση των υποδειγμάτων αυτών, χάριν εποπτείας των κεφαλαίων.»

β) Στην παράγραφο 4, η δεύτερη παράγραφος αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Οι αρμόδιες αρχές εξετάζουν την ικανότητα του ιδρύματος να προβαίνει σε δοκιμαστικό εκ των υστέρων έλεγχο τόσο των πραγματικών όσο και των υποθετικών μεταβολών της αξίας του χαρτοφυλακίου. Ο δοκιμαστικός εκ των υστέρων έλεγχος των υποθετικών μεταβολών της αξίας του χαρτοφυλακίου

γίνεται με βάση μια σύγκριση μεταξύ της αξίας του χαρτοφυλακίου κατά το πέρασ της ημέρας, και της αξίας του κατά το πέρασ της επομένης, υποτιθεμένου ότι οι θέσεις παραμένουν αμετάβλητες. Οι αρμόδιες αρχές απαιτούν από τα ιδρύματα να λαμβάνουν κατάλληλα μέτρα για τη βελτίωση του προγράμματος δοκιμαστικού εκ των υστέρων ελέγχου εφόσον αυτό κρίνεται ανεπαρκές. Κατ' ελάχιστο, οι αρμόδιες αρχές απαιτούν από τα ιδρύματα να πραγματοποιούν εκ των υστέρων δοκιμαστικούς ελέγχους είτε υποθετικών αποτελεσμάτων συναλλαγών (βάσει των μεταβολών στην αξία χαρτοφυλακίου που θα προέκυπταν εάν οι θέσεις παρέμεναν αμετάβλητες στο τέλος της ημέρας).»

γ) Η παράγραφος 5 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«5. Για τους σκοπούς του υπολογισμού των κεφαλαιακών απαιτήσεων για την κάλυψη του ειδικού κινδύνου από διαπραγματεύσιμους χρεωστικούς και μετοχικούς τίτλους, οι αρμόδιες αρχές αναγνωρίζουν τη χρήση του εσωτερικού υποδείγματος ενός ιδρύματος, εφόσον το εσωτερικό υπόδειγμα πληροί, εκτός από τους υπόλοιπους όρους του παρόντος Παραρτήματος, και τους ακόλουθους όρους:

- α) εξηγεί τη διαχρονική διακύμανση των τιμών του χαρτοφυλακίου·
- β) λαμβάνει υπόψη τη συγκέντρωση από άποψη μεγέθους και τις μεταβολές στη σύνθεση του χαρτοφυλακίου·
- γ) αντέχει στις αντίξοες συνθήκες·
- δ) επιβεβαιώνεται με δοκιμαστικό εκ των υστέρων έλεγχο με τον οποίο εκτιμάται εάν έχει υπολογισθεί ακριβώς ο ειδικός κίνδυνος. Εάν οι αρμόδιες αρχές επιτρέπουν τη διενέργεια του δοκιμαστικού εκ των υστέρων ελέγχου βάσει σχετικών υποχαρτοφυλακίων, τα εν λόγω υποχαρτοφυλάκια πρέπει να επιλέγονται με συνέπεια·
- ε) λαμβάνει υπόψη τον κίνδυνο βάσης. Αυτό σημαίνει ότι τα ιδρύματα αποδεικνύουν ότι το εσωτερικό υπόδειγμα επηρεάζεται από σημαντικές επί μέρους διαφορές μεταξύ παρεμφερών αλλά όχι ταυτόσημων θέσεων·
- στ) λαμβάνει υπόψη τον κίνδυνο γεγονότος.

Το εσωτερικό υπόδειγμα του ιδρύματος εκτιμά συντηρητικά, βάσει ρεαλιστικών σεναρίων αγοράς, τον κίνδυνο από θέσεις με χαμηλότερη ρευστότητα ή/και με χαμηλή διαφάνεια τιμών. Επιπλέον, το εσωτερικό υπόδειγμα πληροί τα ελάχιστα πρότυπα για τα δεδομένα. Τα προσεγγιστικά δεδομένα πρέπει να εκτιμώνται συντηρητικά και να χρησιμοποιούνται μόνο όταν τα διαθέσιμα δεδομένα δεν είναι επαρκή ή δεν αντικατοπτρίζουν την πραγματική μεταβλητότητα μιας θέσης ή ενός χαρτοφυλακίου.

Το ίδρυμα δύναται να επιλέξει να αποκλείσει από τον υπολογισμό της κεφαλαιακής απαίτησης για ειδικό κίνδυνο, με χρήση εσωτερικού υποδείγματος, τις θέσεις εκείνες για τις οποίες ικανοποιεί μια κεφαλαιακή

απαίτηση για κινδύνους θέσης σύμφωνα με την παράγραφο 16α του παραρτήματος Ι.

Καθώς οι τεχνικές και οι βέλτιστες πρακτικές εξελίσσονται, τα ιδρύματα εφαρμόζουν τις εν λόγω νέες τεχνικές και πρακτικές.»

δ) Παρεμβάλλονται οι ακόλουθες παράγραφοι 5α έως 5ια:

«5α. Τα ιδρύματα που υπάγονται στην παράγραφο 5 για τους διαπραγματεύσιμους χρεωστικούς τίτλους διαθέτουν μέθοδο για την αποτύπωση, στον υπολογισμό των κεφαλαιακών απαιτήσεών τους, των κινδύνων αθέτησης και μεταβολής της διαβάθμισης των θέσεων του χαρτοφυλακίου συναλλαγών τους που αυξάνουν τους κινδύνους που αποτυπώνονται από τη μέτρηση της δυνητικής ζημίας, όπως προσδιορίζεται στην παράγραφο 5. Το ίδρυμα καταδεικνύει ότι η μέθοδός του πληροί προδιαγραφές αξιοπιστίας συγκρίσιμες με αυτές της μεθόδου που καθορίζεται στα άρθρα 84 έως 89 της οδηγίας 2006/48/ΕΚ, υπό την προϋπόθεση διαρκούς επιπέδου κινδύνου, και προσαρμοζόμενου, όποτε ενδείκνυται, ώστε να αντικατοπτρίζει τον αντίκτυπο της ρευστότητας, των συγκεντρώσεων, της αντιστάθμισης και της προαιρετικότητας.

Πεδίο εφαρμογής

5β. Η μέθοδος αποτύπωσης των αυξημένων κινδύνων αθέτησης και μεταβολής της διαβάθμισης καλύπτει όλες τις θέσεις που υπάγονται σε κεφαλαιακή απαίτηση για ειδικό κίνδυνο επιτοκίου, αλλά δεν καλύπτει εκείνες που υπάγονται στην ειδική μεταχείριση της παραγράφου 16α του Παραρτήματος Ι. Με την επιφύλαξη εποπτικής έγκρισης, το ίδρυμα δύναται να επιλέξει να συμπεριλάβει συστηματικά όλες τις θέσεις εισηγμένων μετοχικών τίτλων και τις θέσεις παραγώγων που βασίζονται σε εισηγμένους μετοχικούς τίτλους για τις οποίες η εν λόγω συμπερίληψη είναι συνεπής προς τον τρόπο εσωτερικής μέτρησης και διαχείρισης των κινδύνων από την τράπεζα. Η μέθοδος πρέπει να αντικατοπτρίζει τον αντίκτυπο των συσχετίσεων μεταξύ γεγονότων αθέτησης και μεταβολής της διαβάθμισης. Δεν πρέπει να αντικατοπτρίζει τον αντίκτυπο της διαφοροποίησης μεταξύ γεγονότων αθέτησης και μεταβολής της διαβάθμισης, αφενός, και άλλων παραγόντων κινδύνου αγοράς, αφετέρου.

Παράμετροι

5γ. Η μέθοδος αποτύπωσης των αυξημένων κινδύνων πρέπει να μετρά τις ζημίες λόγω αθέτησης και μεταβολής των εσωτερικών ή εξωτερικών διαβαθμίσεων στο διάστημα εμπιστοσύνης 99,9 % σε κεφαλαιακό ορίζοντα ενός έτους.

Οι υπόθεσεις συσχέτισης υποστηρίζονται από ανάλυση αντικειμενικών δεδομένων σε ένα εννοιολογικά άρτιο πλαίσιο. Η μέθοδος αποτύπωσης των αυξημένων κινδύνων αντικατοπτρίζει κατάλληλα τις συγκεντρώσεις εκδοτών. Πρέπει να αντικατοπτρίζονται επίσης οι συγκεντρώσεις που μπορούν να

προκύψουν τόσο εντός όσο και μεταξύ κατηγοριών προϊόντων υπό ακραίες συνθήκες.

Η μέθοδος βασίζεται στην υπόθεση διαρκούς επιπέδου κινδύνου κατά τον κεφαλαιακό ορίζοντα του ενός έτους, πράγμα που σημαίνει ότι συγκεκριμένες επιμέρους θέσεις του χαρτοφυλακίου συναλλαγών ή σύνολα θέσεων που αποτέλεσαν αντικείμενο αθέτησης ή μεταβολής της διαβάθμισης κατά τον ορίζοντα ρευστότητάς τους εξισορροπούνται εκ νέου στη λήξη του ορίζοντα ρευστότητάς τους για την επίτευξη του αρχικού επιπέδου κινδύνου. Εναλλακτικά, ένα ίδρυμα δύναται να επιλέξει να χρησιμοποιεί με συνέπεια μια υπόθεση σταθερής θέσης διάρκειας ενός έτους.

5δ. Οι οριζόντες ρευστότητας πρέπει να καθορίζονται ανάλογα με τον χρόνο που απαιτείται για την πώληση της θέσης ή την αντιστάθμιση όλων των ουσιωδών συναφών κινδύνων τιμής σε μια αγορά υπό ακραίες συνθήκες και να λαμβάνεται ιδιαίτερα υπόψη το μέγεθος της θέσης. Οι οριζόντες ρευστότητας αντικατοπτρίζουν την πραγματική πρακτική και πείρα κατά τη διάρκεια περιόδων τόσο συστημικών όσο και ιδιαζουσών συνθηκών. Ο ορίζοντας ρευστότητας μετράται βάσει συντηρητικών υποθέσεων και πρέπει να είναι αρκετά απομακρυσμένος, ώστε η ίδια η πράξη της πώλησης ή της αντιστάθμισης να μην επηρεάζει ουσιωδώς την τιμή στην οποία θα πραγματοποιηθεί η πώληση ή η αντιστάθμιση.

Ο καθορισμός του κατάλληλου ορίζοντα ρευστότητας για μια θέση ή ένα σύνολο θέσεων υπόκειται σε κατώτερο όριο τριών μηνών.

Ο καθορισμός του κατάλληλου ορίζοντα ρευστότητας για μια θέση ή ένα σύνολο θέσεων λαμβάνει υπόψη τις εσωτερικές πολιτικές του ιδρύματος που αφορούν τις προσαρμογές αποτίμησης και τη διαχείριση έωλων θέσεων. Όταν το ίδρυμα καθορίζει οριζόντες ρευστότητας για σύνολα θέσεων και όχι για μεμονωμένες θέσεις, τα κριτήρια καθορισμού συνόλων θέσεων ορίζονται κατά τρόπο που να αντικατοπτρίζει ουσιαστικά τις διαφορές ρευστότητας. Οι οριζόντες ρευστότητες είναι μεγαλύτεροι για συγκεντρωμένες θέσεις, αντικατοπτρίζοντας το μεγαλύτερο χρονικό διάστημα που απαιτείται για τη ρευστοποίηση τέτοιων θέσεων. Ο ορίζοντας ρευστότητας μιας αποθήκης τιτλοποίησης αντικατοπτρίζει τον χρόνο που απαιτείται για την ανάπτυξη, την πώληση και την τιτλοποίηση των περιουσιακών στοιχείων, ή για την αντιστάθμιση των ουσιωδών παραγόντων κινδύνων, υπό ακραίες συνθήκες αγοράς.

5ε. Είναι δυνατόν να ενσωματωθούν αντισταθμίσεις στη μέθοδο ενός ιδρύματος για την αποτύπωση των αυξημένων κινδύνων αθέτησης και μεταβολής διαβάθμισης. Οι θέσεις είναι δυνατόν να συμψηφισθούν, όταν η θέση αγοράς και η θέση πώλησης αναφέρονται στο ίδιο χρηματοπιστωτικό μέσο. Οι συνέπειες της αντιστάθμισης ή της διαφοροποίησης που συνδέονται με θέσεις αγοράς και θέσεις πώλησης που αφορούν διαφορετικά μέσα ή διαφορετικούς τίτλους του ίδιου πιστούχου, καθώς και θέσεις αγοράς και θέσεις πώλησης σε διαφορετικούς εκδότες, μπορούν να αναγνωρισθούν μόνον με τον καθορισμό υποδειγμάτων ακαθάριστων θέσεων αγοράς και θέσεων πώλησης στα διάφορα μέσα. Τα ιδρύματα αντικατοπτρίζουν τον

αντίκτυπο ουσιωδών κινδύνων που μπορεί να επέλθουν στο διάστημα μεταξύ της λήξης της αντιστάθμισης και του ορίζοντα ρευστότητας, καθώς και το ενδεχόμενο σημαντικών κινδύνων βάσης, μέσω στρατηγικών αντιστάθμισης ανά προϊόν, εξοφλητικής προτεραιότητας στη δομή του κεφαλαίου, εσωτερικής ή εξωτερικής διαβάθμισης, ληκτότητας, ημερομηνίας έκδοσης και άλλων διαφορών στα μέσα. Το ίδρυμα αντικατοπτρίζει μια αντιστάθμιση μόνον στον βαθμό που μπορεί να διατηρηθεί ακόμη και εάν ο πιστούχος πλησιάζει ένα πιστωτικό ή άλλο γεγονός.

Για τις θέσεις χαρτοφυλακίου συναλλαγών που αντισταθμίζονται μέσω δυναμικών στρατηγικών αντιστάθμισης, είναι δυνατόν να αναγνωρισθεί η επανεξισορρόπηση της αντιστάθμισης εντός του ορίζοντα ρευστότητας της αντισταθμισμένης θέσης εφόσον το ίδρυμα (i) επιλέγει να ενσωματώσει σε υπόδειγμα την επανεξισορρόπηση της αντιστάθμισης με συνεπή τρόπο σε σχέση με το συναφές σύνολο θέσεων χαρτοφυλακίου συναλλαγών, (ii) καταδεικνύει ότι η συμπερίληψη της επανεξισορρόπησης συνεπάγεται καλύτερη μέτρηση του κινδύνου, και (iii) καταδεικνύει ότι οι αγορές για τα μέσα που λειτουργούν ως αντισταθμίσεις διαθέτουν επαρκή ρευστότητα, ώστε η εν λόγω επανεξισορρόπηση να καθίσταται εφικτή ακόμη και σε περιόδους ακραίων συνθηκών. Τυχόν υπολειπόμενοι κίνδυνοι δυναμικών στρατηγικών αντιστάθμισης πρέπει να αντικατοπτρίζονται στην κεφαλαιακή απαίτηση.

5στ. Η μέθοδος αποτύπωσης των αυξημένων κινδύνων αθέτησης και μεταβολής διαβάθμισης πρέπει να αντικατοπτρίζει τον μη γραμμικό αντίκτυπο των δικαιωμάτων προαίρεσης, των δομημένων πιστωτικών παραγώγων και άλλων θέσεων με ουσιώδη μη γραμμική συμπεριφορά όσον αφορά τις μεταβολές των τιμών. Το ίδρυμα λαμβάνει επίσης δεόντως υπόψη το ποσό του κινδύνου υποδείγματος που ενέχει η αποτίμηση και η εκτίμηση των κινδύνων τιμής που συνδέονται με τέτοια προϊόντα.

5ζ. Η μέθοδος αποτύπωσης των αυξημένων κινδύνων αθέτησης και μεταβολής διαβάθμισης βασίζεται σε αντικειμενικά δεδομένα.

Επικύρωση

5η. Στο πλαίσιο της ανεξάρτητης αξιολόγησης του συστήματος μέτρησης κινδύνου και της επικύρωσης των εσωτερικών υποδειγμάτων τους, όπως απαιτείται στο παρόν παράρτημα, τα ιδρύματα, όσον αφορά τη μέθοδο αποτύπωσης των αυξημένων κινδύνων αθέτησης και μεταβολής διαβάθμισης:

- i) επικυρώνουν ότι η μέθοδος ανάπτυξης υποδείγματος για τις συσχετίσεις και τις μεταβολές των τιμών είναι κατάλληλη για το χαρτοφυλάκιό της, συμπεριλαμβανομένων της επιλογής και των συντελεστών στάθμισης των παραγόντων συστηματικού κινδύνου·
- ii) διεξάγουν διάφορες προσομοιώσεις ακραίων συνθηκών, συμπεριλαμβανομένων ανάλυσης ευαισθησίας και ανάλυσης σεναρίων, για την αξιολόγηση της ποιοτικής και ποσοτικής

αξιοπιστίας της μεθόδου, ιδίως όσον αφορά τη μεταχείριση συγκεντρώσεων. Οι εν λόγω προσομοιώσεις δεν περιορίζονται στο φάσμα των ιστορικά γνωστών γεγονότων·

- iii) εφαρμόζουν κατάλληλη ποσοτική επικύρωση, συμπεριλαμβανομένων σχετικών δεικτών αναφοράς εσωτερικών υποδειγμάτων.

Η μέθοδος αποτύπωσης των αυξημένων κινδύνων πρέπει να είναι συνεπής προς τις μεθόδους εσωτερικής διαχείρισης κινδύνου του ιδρύματος για τον προσδιορισμό, τη μέτρηση και τη διαχείριση κινδύνων συναλλαγών.

Τεκμηρίωση

- 5θ. Το ίδρυμα τεκμηριώνει τη μέθοδο αποτύπωσης των αυξημένων κινδύνων αθέτησης και μεταβολής διαβάθμισης που χρησιμοποιεί, ώστε οι παραδοχές του όσον αφορά τη συσχέτιση και άλλες υποθέσεις που αφορούν την ανάπτυξη υποδείγματος να χαρακτηρίζονται από διαφάνεια για τις αρμόδιες αρχές.

Εσωτερικές μέθοδοι βασισμένες σε διαφορετικές παραμέτρους

- 5ι. Εάν το ίδρυμα χρησιμοποιεί μια μέθοδο αποτύπωσης των αυξημένων κινδύνων αθέτησης και μεταβολής διαβάθμισης η οποία δεν είναι σύμφωνη προς όλες τις απαιτήσεις της παρούσας παραγράφου, αλλά είναι συνεπής προς τις εσωτερικές μεθόδους του ιδρύματος για τον προσδιορισμό, τη μέτρηση και τη διαχείριση των κινδύνων, πρέπει να είναι σε θέση να καταδειξεί ότι η μεθοδός του έχει ως αποτέλεσμα κεφαλαιακή απαίτηση η οποία είναι τουλάχιστον ίση με εκείνη που θα προέκυπτε εάν βασιζόταν σε μέθοδο πλήρως σύμφωνη προς τις απαιτήσεις της παρούσας παραγράφου. Οι αρμόδιες αρχές εξετάζουν τη συμμόρφωση προς την προηγούμενη πρόταση τουλάχιστον άπαξ ετησίως. Η επιτροπή ευρωπαϊκών αρχών τραπεζικής εποπτείας παρακολουθεί το εύρος των πρακτικών στον συγκεκριμένο τομέα και καταρτίζει κατευθυντήριες γραμμές για την εξασφάλιση ίσων όρων ανταγωνισμού.

Συχνότητα υπολογισμού

- 5ια. Το ίδρυμα υπολογίζει τη μέθοδο αποτύπωσης των αυξημένων κινδύνων τουλάχιστον σε εβδομαδιαία βάση
- ε) Η παράγραφος 7 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:
 - «7. Για τους σκοπούς της παραγράφου 10β στοιχείο α) και 10β στοιχείο β), στο αποτέλεσμα του εσωτερικού υποδείγματος του ιδρύματος εφαρμόζεται πολλαπλασιαστικός συντελεστής (m_+) τουλάχιστον 3.»
- στ) Στην παράγραφο 8, το πρώτο εδάφιο αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Για τους σκοπούς της παραγράφου 10β στοιχείο α) και 10β στοιχείο β), ο πολλαπλασιαστικός συντελεστής (m_+) προσαυξάνεται κατά ένα συμπληρωματικό συντελεστή ύψους μηδέν (0) έως ένα (1), σύμφωνα με τον Πίνακα 1, ανάλογα με τον αριθμό των υπερβάσεων κατά τις αμέσως προηγούμενες 250 εργάσιμες ημέρες. Τα σχετικά στοιχεία αντλούνται από τον εκ των υστέρων δοκιμαστικό έλεγχο του ιδρύματος της μέτρησης της δυναμικής ζημίας, όπως προβλέπεται στην παράγραφο 10. Οι αρμόδιες αρχές υποχρεώνουν τα ιδρύματα να υπολογίζουν τις υπερβάσεις χωρίς ανακολουθίες βάσει του εκ των υστέρων δοκιμαστικού ελέγχου επί υποθετικών αλλαγών της αξίας του χαρτοφυλακίου. Υπέρβαση είναι η εντός μιας ημέρας μεταβολή αξίας που υπερβαίνει το μέτρο ημερήσιας δυναμικής ζημίας το προκύπτον από το εσωτερικό υπόδειγμα του ιδρύματος. Για τον καθορισμό του συμπληρωματικού συντελεστή, καταγράφεται ο συνολικός αριθμός των υπερβάσεων τουλάχιστον ανά τρίμηνο.»

ζ) Η παράγραφος 9 διαγράφεται.

η) Η παράγραφος 10 τροποποιείται ως ακολούθως:

i) Το στοιχείο γ) αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«γ) περίοδος διακράτησης δέκα ημερών.»

ii) Το στοιχείο ε) αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«ε) μηνιαία ενημέρωση των δεδομένων.»

θ) Παρεμβάλλονται οι ακόλουθες παράγραφοι 10α και 10β:

«10α. Επιπλέον, κάθε ίδρυμα υπολογίζει μια «δυναμική ζημία ακραίων συνθηκών» βάσει της 10ήμερης περιόδου διακράτησης, του μονόπλευρου διαστήματος εμπιστοσύνης 99 % μέτρησης της δυναμικής ζημίας του υφιστάμενου χαρτοφυλακίου, με βαθμονόμηση των στοιχείων του υποδείγματος δυναμικής ζημίας σύμφωνα με ιστορικά δεδομένα από περιόδους σημαντικών ακραίων χρηματοοικονομικών συνθηκών συναφών προς το χαρτοφυλάκιο της επιχείρησης. Η επιλογή των εν λόγω ιστορικών δεδομένων υπόκειται σε ετήσια επανεξέταση και έγκριση από τις αρμόδιες αρχές. Η επιτροπή ευρωπαϊκών αρχών τραπεζικής εποπτείας παρακολουθεί το εύρος των πρακτικών στον συγκεκριμένο τομέα και καταρτίζει κατευθυντήριες γραμμές για την εξασφάλιση σύγκλισης. Τα ιδρύματα υπολογίζουν τη δυναμική ζημία σε ακραίες συνθήκες τουλάχιστον σε εβδομαδιαία βάση.

10β. Κάθε ίδρυμα πρέπει να ικανοποιεί, σε καθημερινή βάση, κεφαλαιακή απαίτηση η οποία εκφράζεται ως το άθροισμα:

α) το υψηλότερο εκ των δύο ακόλουθων ποσών: 1) τη δυναμική ζημία της προηγούμενης ημέρας, όπως μετρήθηκε σύμφωνα με την παράγραφο 10 (VaR_{t-1}) και (2) τον μέσο όσο των ημερήσιων μετρήσεων της δυναμικής ζημίας σύμφωνα με την παράγραφο 10 σε καθεμία από τις προηγούμενες εξήντα εργάσιμες ημέρες (VaR_{avg}), πολλαπλασιαζόμενο επί τον πολλαπλασιαστικό συντελεστή (m_+).

συν

- β) το υψηλότερο εκ των δύο ακόλουθων ποσών: 1) την τελευταία διαθέσιμη μέτρηση δυνητικής ζημίας υπό ακραίες συνθήκες, σύμφωνα με την παράγραφο 10α (sVaR_{t-1})· και 2) τον μέσο όρο της δυνητικής ζημίας υπό ακραίες συνθήκες που υπολογίσθηκε με τον τρόπο και τη συχνότητα που προσδιορίζονται στην παράγραφο 10α κατά τη διάρκεια των προηγούμενων εξήντα εργάσιμων ημερών (sVaR_{avg}), επί τον πολλαπλασιαστικό συντελεστή (m₊)·

συν

- γ) το άθροισμα των σταθμισμένων θέσεων του (ανεξάρτητα από το κατά πόσον είναι θετικές ή αρνητικές), όπως προκύπτει από την εφαρμογή της παραγράφου 16α του Παραρτήματος I·

συν

- δ) το υψηλότερο εκ των δύο ακόλουθων ποσών: 1) την πιο πρόσφατη μέτρηση· και 2) τον μέσο όρο μετρήσεων 12 εβδομάδων των αυξημένων κινδύνων αθέτησης και μεταβολής διαβάθμισης του ιδρύματος σύμφωνα με την παράγραφο 5α.»

- ι) Στην παράγραφο 12, το πρώτο εδάφιο αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Το υπόδειγμα μέτρησης κινδύνων λαμβάνει υπόψη επαρκή αριθμό παραγόντων κινδύνου, ανάλογα με το επίπεδο της δραστηριότητας του ιδρύματος στις αντίστοιχες αγορές. Εάν ένας παράγοντας κινδύνου ενσωματώνεται στο υπόδειγμα αποτίμησης κινδύνων του ιδρύματος, αλλά όχι στο υπόδειγμα μέτρησης κινδύνων, το ίδρυμα πρέπει να είναι σε θέση να αιτιολογήσει την παράλειψη αυτή κατά τρόπο ικανοποιητικό για την αρμόδια αρχή. Επιπλέον, το υπόδειγμα μέτρησης κινδύνων αποτυπώνει τη μη γραμμικότητα για τα δικαιώματα προαίρεσης και άλλα προϊόντα καθώς και τον κίνδυνο συσχέτισης και τον κίνδυνο βάσης. Όταν χρησιμοποιούνται προσεγγιστικά δεδομένα για παράγοντες κινδύνου, πρέπει να αποδεικνύουν την αξιοπιστία τους για την πραγματική κατεχόμενη θέση. Επιπλέον, ισχύουν ειδικότερα τα ακόλουθα για μεμονωμένους τύπους κινδύνου:»

- 4) Το παράρτημα VII, μέρος Β τροποποιείται ως ακολούθως:

- α) Στην παράγραφο 2, το στοιχείο α) αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«α) τεκμηριωμένες έγγραφες πολιτικές και διαδικασίες για τη μέθοδο αποτίμησης. Το εν λόγω στοιχείο περιλαμβάνει τον σαφή καθορισμό των ευθυνών των διαφόρων τομέων που έχουν σημασία για τον καθορισμό της αποτίμησης, τις πηγές πληροφόρησης για την αγορά και την εξέταση της καταλληλότητάς τους, τις κατευθυντήριες γραμμές για τη χρήση αφανών στοιχείων που αντικατοπτρίζουν τις παραδοχές του ιδρύματος όσον αφορά τα στοιχεία που θα χρησιμοποιήσουν οι παρεμβαίνοντες στην αγορά για την αποτίμηση της θέσης, τη συχνότητα ανεξάρτητων αποτιμήσεων, τις χρονικές παραμέτρους των τιμών κλεισίματος, διαδικασίες για την προσαρμογή

αποτιμήσεων και διαδικασίες επαλήθευσης, τόσο στη λήξη μήνα όσο και μεμονωμένου χαρακτήρα.»

β) Η παράγραφος 3 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«3. Τα ιδρύματα αποτιμούν τις θέσεις τους όποτε είναι δυνατό. Με τον όρο «καθημερινή αποτίμηση» νοείται η σε ημερήσια τουλάχιστον βάση αποτίμηση θέσεων σε τιμές εκκαθάρισης άμεσα διαθέσιμες και προερχόμενες από ανεξάρτητη πηγή (π.χ. τιμές χρηματιστηρίου, τιμές που είναι διαθέσιμες ηλεκτρονικά και τιμές προερχόμενες από περισσότερες ανεξάρτητες και έγκυρες χρηματιστηριακές εταιρείες).»

γ) Η παράγραφος 5 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«5. Όταν δεν είναι δυνατή η καθημερινή αποτίμηση, τα ιδρύματα οφείλουν να αποτιμούν συντηρητικά τις θέσεις ή τα χαρτοφυλάκιά τους βάσει υποδείγματος πριν από την εφαρμογή της κεφαλαιακής μεταχείρισης που αρμόζει στο χαρτοφυλάκιο συναλλαγών. Με τον όρο «αποτίμηση βάσει υποδείγματος» νοείται κάθε αποτίμηση η οποία πρέπει να γίνει με τη μέθοδο της συγκριτικής αξιολόγησης ή της παρέκτασης ή να υπολογισθεί άλλως με βάση δεδομένα της αγοράς.»

δ) Στην παράγραφο 6, το στοιχείο α) αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«α) τα ανώτερα διευθυντικά στελέχη γνωρίζουν τα στοιχεία του χαρτοφυλακίου συναλλαγών ή άλλων θέσεων εύλογης αξίας που υπόκεινται σε αποτίμηση βάσει υποδείγματος και αντιλαμβάνονται τον βαθμό αβεβαιότητας που τούτο συνεπάγεται για τη γνωστοποίηση του κινδύνου ή της επίδοσης της εκάστοτε πράξης.»

ε) Οι παράγραφοι 8 και 9 αντικαθίστανται από το ακόλουθο κείμενο:

«Προσαρμογές αποτίμησης

8. Τα ιδρύματα συγκροτούν και διατηρούν σε ισχύ διαδικασίες που να επιτρέπουν τις προσαρμογές αποτίμησης.

Γενικά πρότυπα

9. Οι αρμόδιες αρχές απαιτούν την τυπική διερεύνηση της σκοπιμότητας των ακόλουθων προσαρμογών αποτίμησης: μη δουλευμένα πιστωτικά περιθώρια, έξοδα εκκαθάρισης, λειτουργικοί κίνδυνοι, πρόωρη λήξη, επενδυτικά έξοδα και έξοδα χρηματοδότησης, μελλοντικά διοικητικά έξοδα και, εφόσον ισχύει, κίνδυνος υποδείγματος.»

στ) Οι παράγραφοι 11 έως 15 αντικαθίστανται από το ακόλουθο κείμενο:

«11. Τα ιδρύματα θεσπίζουν και διατηρούν διαδικασίες για τον υπολογισμό της προσαρμογής στην τρέχουσα αποτίμηση θέσεων μειωμένης ρευστότητας. Οι εν λόγω αποτιμήσεις είναι, εφόσον απαιτείται, επιπρόσθετες τυχόν μεταβολών στην αξία της θέσης που απαιτούνται για σκοπούς χρηματοοικονομικής πληροφόρησης, και σχεδιάζονται έτσι ώστε να

αντικατοπτρίζουν την έλλειψη ρευστότητας της θέσης. Βάσει των εν λόγω διαδικασιών, όταν ένα ίδρυμα εξετάζει κατά πόσον είναι απαραίτητη η προσαρμογή αποτίμησης για θέσεις μειωμένης ρευστότητας, συνεκτιμά διάφορους παράγοντες, στους οποίους συγκαταλέγονται οι εξής: το χρονικό διάστημα που απαιτείται για την αντιστάθμιση της θέσης ή των κινδύνων που περικλείει η θέση· η μεταβλητότητα και ο μέσος όρος των αποκλίσεων μεταξύ τιμής αγοράς και τιμής πώλησης· η διαθεσιμότητα παρεχόμενων τιμών (πλήθος και ταυτότητα των ειδικών διαπραγματευτών)· και η μεταβλητότητα και ο μέσος όρος των όγκων συναλλαγών, συμπεριλαμβανομένων των όγκων συναλλαγών κατά τη διάρκεια περιόδων ακραίων συνθηκών της αγοράς, τις συγκεντρώσεις στην αγορά, τη χρονολογική διάρθρωση των θέσεων, το βαθμό στον οποίο η αποτίμηση βασίζεται σε υπόδειγμα θεωρητικών τιμών (marking-to-model) και την επίπτωση άλλων κινδύνων που σχετίζονται με το υπόδειγμα.

12. Όταν ένα ίδρυμα χρησιμοποιεί αποτιμήσεις τρίτων ή αποτιμήσεις βάσει υποδείγματος, πρέπει να εξετάζει τη σκοπιμότητα προσαρμογής αποτίμησης. Επιπλέον, τα ιδρύματα εξετάζουν την αναγκαιότητα θέσπισης προσαρμογών για θέσεις μειωμένης ρευστότητας και ελέγχουν συνεχώς την καταλληλότητά τους.

13. Σε περίπτωση που οι προσαρμογές αποτίμησης προκαλούν σημαντικά αρνητικά αποτελέσματα της τρέχουσας χρήσης, αυτά αφαιρούνται από τα αρχικά ίδια κεφάλαια του ιδρύματος σύμφωνα με το στοιχείο ια) του άρθρου 57 της οδηγίας 2006/48/EK.

14. Τα λοιπά κέρδη ή ζημίες που προέρχονται από προσαρμογές αποτίμησης συμπεριλαμβάνονται στον υπολογισμό των «καθαρών κερδών χαρτοφυλακίου συναλλαγών» που μνημονεύεται στην παράγραφο 2 στοιχείο β) του άρθρου 13 και προστίθενται σε ή αφαιρούνται από τα πρόσθετα ίδια κεφάλαια που είναι επιλέξιμα για την κάλυψη απαιτήσεων κινδύνου αγοράς σύμφωνα με τις υπόψη διατάξεις.

15. Οι προσαρμογές αποτίμησης που υπερβαίνουν εκείνα που πραγματοποιούνται στο λογιστικό πλαίσιο στο οποίο υπάγεται το ίδρυμα εξετάζονται σύμφωνα με την παράγραφο 13, εάν προκαλούν σημαντικές ζημίες, ή, σε αντίθετη περίπτωση, σύμφωνα με την παράγραφο 14.»